

Kriza v Nemčiji.

NAMESTO DR. ZIMMERMANN BO NAJBRŽE PRIŠEL PREJSNJI POSLANIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH, GROF BERNSTORFF. — IMENUJEJO TUDI IME DR. SOLFA, KOLONIALNEGA TAJNIKA. — NA SPROTUJOČA SI POROČILA. — BETHMANN NOČE DATI NIKAKIH POJASNIL.

Kodanj, 11. julija. — V prednjih sobah nemškega državnega zbora v Berlinu se omenja ime grofa Bernstorffa prejšnjega nemškega poslanika v Washingtonu kot kandidata za mesto ministra zunanjih zadev, kar je bil do zdaj dr. Zimmermann. Čuti je tudi ime dr. Solfa, kolonialnega tajnika.

Dr. Meyer Gerhard, ki je posloval kot odposlanik grofa Bernstorffa na cesarja Viljema v zvezi s potopom Lutanije in kojega delovanje v Zdr. državah je bilo predmet številnim kritikam, je bil imenovan ministrjalnim ravnateljem nemškega kolonialnega urada.

Kolinska "Volkszeitung" javlja, da je koncler Bethmann-Hollweg obljubil državnemu zboru, da bo privolil v odstop zunanjega ministra Zimmermanna in dr. Helffericha, tajnika za notranje zadeve in podkanclerja. V istem poročilu se glasi, da se bo naprosilo pet članov pruskega kabineta, naj odstopijo.

Glasom nekega poročila, ki je dospelo danes semkaj, je otvoril včeraj v nemškem drž. zboru debato dr. Stresemann, narodni liberalci, ki je ostró napadal drž. kanclerja in njegovo politiko, posebno zunanjo politiko, katero je označil kot prosto vsake smotrene podlage in logičnega programa.

Kancler je odvrnil na ta napad z izjavo, da je bil prisiljen iskati podporo, kajti državni zbor mu ni nudil nobene stalne večine; če dobi to večino, bo zamogel izvesti logičen program.

"Vossische Zeitung" dostavlja, da je kancler obljubil izvršiti potrebne notranje reforme.

Socialist David je očrtal težavno notranjo situacijo v Nemčiji. Izjavil je, da mora prenehati sedaj obstoječi dualizem med vlado in narodom. — Nato je govoril zopet kancler, vendar pa niso dosegli nikake odločitve.

Popoldne so javili listi, da se splošno domneva, da se je doseglo sporazum vseh strank, izvemši konservativne in skrajne socialiste in sicer potem skupne izjave, da državni zbor glede mirovnih pogojev in notranjih reform.

V poročilu iz Berlina na kolinsko "Gazeto" se glasi, da se bo v tork objavilo odstop ministra Helffericha in Zimmermanna. "Taegliche Rundschau" izjavlja temu nasprotno, da bo dr. Bethmann-Hollweg gotovo odstopil, če se bo sprejelo izjavo kombiniranih nemških strank.

Socialistični organ "Voerwaerts" javlja z debelimi črkami, da se je pruska vlada odločila predložiti pruskemu državnemu zboru predlogo za splošno in enako vililno pravico, ne da bi se čakalo konca vojne.

Amsterdam, 11. julija. — Državni kancler je odklonil včeraj vsako objavljenje vsebine seje kronskega sveta, ki se je vršila v ponedeljek in radi katere se je toliko ugrabilo v Nemčiji in v inozemstvu.

Kancler je le potrdil, da se je seja kronskega sveta v resnici vršila, da pa ne more dati zaželenih pojasnil glede sklepov, ki so bili napravljeni.

Washington, D. C., 11. julija. — Nevtralne države, ki mejijo na Nemčijo, ne bodo več navezane samo na premog, ki ga dobivajo iz Nemčije. Zavezniki trdijo, da oni premog, katerega izvažata Nemčija in nevtralne države, prihaja iz zavzetega ozemlja v Belgiji in Franciji, kjer je nemška vlada vpeljal asuzenjsko delo.

Tako kupovanje nevtralnih držav bi še podpiralo zasuznjevanje belgijskega in francoskega naroda, za nemško bojno črto.

O tej zadevi se je razpravljalo pri neki konferenci med zastopniki angleške vlade in med trgovskim departamentom. Zdaj se vrše pogajanja, da se daje ameriški trgovini pri prevozu skozi Angleško več svobode.

Posebne dovoljenje ne bo treba za one predmete, katere je predsednik Wilson omenil v svoji poslanici o prpovedi ameriškega izvoza.

Zavezniske vlade zahtevajo, da se svetovna trgovina uredi tako, da je bodo deželne nevtralne države, ki meje na Nemčijo, da se pa ob enem trgovina z Nemčijo popolnoma prekine. Zavezniki so mnenja, da se trgovina nevtralnih držav, razun Švice, z Nemčijo lahko docela prekine.

Danska in skandinavske države opravičujejo svojo trgovino z Nemčijo s tem, da trdijo, da potrebujejo premog, katerega dobivajo iz Nemčije.

Zavezniki pa pravijo, da to ni pravi izgovor, kajti te države se lahko obrnejo za pomoč na Združene države. Angleška izvažala premog na Norveško s svojimi ladjami in se zaradi tega norveškim ladjam ni treba podajati v vojno zono; ravno tako Norveška dobiva iz Anglije velike množine soli, ki se rabi v ribji industriji.

Zavezniki cilji stremijo za tem, da bi pripomogli nevtralnim državam, da bi se lahko same preživljale in da ne bi pošiljale v Nemčijo živil. Posušajo doseči, da bi bili nevtralci ekonomično neodvisni od Nemčije, zagotoviti pa

Vojna odločitev v zraku.

Ameriško zračno brodogovje bo odločilo. — Nasprotnika sta sedaj enaka. — Ameriški zrakoplovci.

Washington, D. C., 10. julija. — V razgovoru o zračnem problemu je danes de la Grange, ki se kot zastopnik francoskega zrakoplovstva nahaja v Združenih državah, izrazil svoje prepričanje, da bodo Združene države s svojim velikim zračnim brodogovjem dobile sedanjo vojno.

"Sile, ki so zdaj vdeležene v tej velikanski vojni", pravi de la Grange, "so približno enake. Zavezniki imajo okoli tri tisoč zrakoplovov; približno toliko jih imajo tudi Nemci. Predstavljate si, kaj bi se moglo zgoditi, ako Združene države naenkrat pošlejo v boj nekaj tisoč zrakoplovov leta 1918. To bi pomenilo, da bi proti vsakemu nemškemu zrakoplovu bila dva, ali celo trije zavezniki. Ako bi se pri kakem napadu koncentriralo zavezniško zračno brodogovje nad ozemljem, kjer se vrše boji, potem bi bilo pet do šest letal proti enemu nemškemu.

Nemška letala bi bila prisiljena ostati zdaleč za bojno črto in zavezniški zrakoplovci bi jih napadli v njihovih postajah. — Zavezniki zrakoplovi bi bili na varnem in bi lahko vodili napad natančno in prihranilo bi se mnogo municije. Posledica tega bi bila, da bi imeli mnogo priroke za informacije o vsem tem, kar se godi daleč za nemško črto, med tem ko sovražnik ne bi vedel, kaj vse pripravljamo za našo bojno črto.

Natančnost artilerijskega ognja bi imela za nas dvojno korist: prihranilo bi si mnogo municije in marsikatero življenje bi bilo ohranjeno. Ako bi bila prva črta primorana umakniti se, bi to bilo za njih pogubonosno, kot v prejšnjih časih, če se je armada umakala brez konjenice, med tem ko je sovražnik imel močno konjenico. Zrakoplovstvo je konjenica modernega časa.

Pomoč Združenih držav v letu 1918 z močnim zračnim brodogovjem bo pomenila brez dvojbe zmago za zaveznike."

Zaplenjenje "Zukunft".

Kodanj, Dansko, 11. junija. — Glasom poročila berlinskega "Taegblatt", je bila zaplenjena publikacija Hardena "Zukunft", sedaj končno za ves čas, dokler bo trajala vojna. Hardena so mobilizirali s soglasno z določbami postav za pomočno civilno službovanje. Zaposlili ga bodo kot vojaškega uradnika.

Vlada je že nekaj časa sem razmišljala o takem koraku, a si ga dosedaj ni upala storiti.

si hočejo tudi, da bi danski in skandinavski pridelki, ki so do sedaj šli v Nemčijo, prihajali v Združene države in k drugim zaveznikom.

Priletna iskušnja je pokazala, da se nevtralna trgovina z Nemčijo ne more preprečiti brez Združenih držav, ki so v zadnjem času bile glavna podpora te trgovine med nevtralnimi državami in Nemčijo. Najbolj potrebni stvari: premog in žito, kar oboje se potrebuje za vzdrževanje narodov in njih industrije, kontrolirajo Združene države in Angleška.

Ni nobene stvari, katero so nevtalci dosedaj dobivali izključno iz Nemčije, ki se ne bi mogla dobiti pri zaveznikih in v Ameriki.

Anglija je zagotovila Združenim državam svojo popolno pomoč glede izvoza živil in raznih drugih predmetov, kakor je predsednik Wilson odredil v svoji poslanici.

Zavezniki so mnenja, da Nemčija ne bo mogla prisiliti nevtralnih držav, da bi trgovale z Nemčijo. Nasprotno pa bodo imeli dobiček, ako pretrgajo vse trgovske zveze z Nemčijo in trgujejo samo z zavezniki.

Brez dvoma je Nemčija že posvarila Dansko, Norveško in Švedsko, da bo smatrala za neprijazno dejanje napram Nemčiji, ako bi na zahtevo zaveznikov prekinile trgovino z Nemčijo.

Iz verodostojnega vira se je izvedelo, da se nevtralne države ne boje toliko nemškega orožja, temveč boje se, da ne bi nemški zrakoplovi uničili njih mest in industrije. Zavezniske vlade so izjavile, da bi nizozemske, danske in švedske utrdbe zadrževale nemške armade tako dolgo, da bi jim prišli zavezniki na pomoč, ako sami ne bi mogli preživeti.

Ruska zmaga.

Rusi poče Avstrije in Nemce na 100 milj dolgi fronti. — General Kornilov vedno napreduje. Lvov.

Petrograd, Rusija, 12. julija. — Z zavzetjem Haliča je prišla ruska revolucionarna armada zopet do svoje veljave. Na mah so dosegli Brusilove čete sedaj to, za kar se se tako brezumno borile v ruski ofenzivi prejšnjega leta.

Ruska zmaga pri Haliču pomeni, da ti boji niso samo krajevnega pomena, temveč da so se pričele proti avstrijskim armadam operacije v velikem obsegu.

Boji so se razširili od Tarnopola do Karpatov in Brusilova armada neprenehoma prodira na sto milj dolgi fronti.

Lani je Brusilov prodiral proti Haliču s severa, pa ni se mu posrečilo zavzeti mesta. Letos pa je pričel od juga in mesto je padlo. Te boje zelo spretno vodi general Kornilov.

Zavezetje Haliča je iz strateškega zornega zela velikega pomena. Iz Haliča je sedaj odprta pot v Lvov, glavno mesto Galicije. Skoraj gotovo bo pa tudi avstrijska črta, ki se je dolgo časa naslanjala na reko Gnila lipa prišla v umakniti se in kadar se bodo ruske čete pomikale proti Lvovu, bo to vplivalo tudi na položaj v okraju Kovel in Vladimir Volinski.

Že 1914 se je razvidelo, da n' mogoče dolgo držati Lvova, ako je enkrat padel Halič. Obramba Lvova pa je odvisna od Nemcev. ako bodo mogli poslati dovolj vojaštva, ki bo branilo mesto.

Železniška proga iz Lvova skozi Dolino je vijugasta, poleg tega tudi ni več varna zaradi ruskega napredovanja; iz okraja Brzezany Avstriji tudi ne morejo poslati čet, ker tudi tam Rusi zelo pritiskajo, zato Rusom ne bo težko zavzeti Lvov.

Opoldne so naše čete, katerim poveljuje general Čeremisov, zavzele Halič. Prednje čete so bile poslone na lev breg Dnjestra. — Proti večeru so prišle ruske čete do reke Lomnica pri izlivu Dobrovlani; po kratkem boju so čete zasedle vasi Bludniki in Babin na levem bregu reke.

Med Bogorodčani in Zolotvinom so prodirajoče čete strle sovražni odpor in so prišle do črte Posieč-Lesijuvka-Karmač.

V večeršnjih bojih smo vjeli več kot 2000 vojakov; vplenili smo tudi 30 topov. Od 8. do 10. julija smo vjeli v smeri proti Dolini več kot 10 tisoč mož in 150 častnikov. Vplenili smo tudi 80 topov, med temi 12 velikega kalibra in veliko število zakopanih mozarjev in strelnih pušk, ter veliko množino vojaških potrebščin.

Morilec Cocchi.

Mrtvo truplo je bilo pokrito z zabojem, ko je policija preiskovala klet. — Na dobrem glasu.

Ko sta dva detektiva prvokrat pregledala klet Alfredo Cocchi-ja, ki je umoril Ruth Cruger-jevo, bi jima bilo treba premakniti samo en zaboj, pod katerim je ležala žrtev v plitvi jami.

To je priznal pred kratkim morilec in je zapisnik tega priznanja poslal policijskemu komisijerju Wood v New Yorku zastopnik newyorške policije Joseph W. Griggr, ki se sedaj nahaja v Bolgriji.

Cocchi je rekel, da si detektiva aista ničesar zapisala: "bil sem na tako dobrem glasu pri policiji", je rekel Cocchi, "da sta mi detektiva rekla, da vodita to preiskavo samo zato, da bodeta mogla reči, da sta izvršila povelje".

V svoji izpovedi pravi Cocchi, da se je Crugerjeva do zadnjega borila za svojo čast: in ker si z bojem ni mogla rešiti življenja, si je rešila čast. Njeno truplo je bilo še gorko, ko ga je zavalil v jamo, ki je bila že prej izkopana. Zakaj je bila v kleti jama, Cocchi ne pove.

"Deklice do onega jutra nisem nikdar videl", pripoveduje Cocchi. "Ko je prišla vdrugič v delavnico, sem jo poskušal objeti in poljubiti, toda ona se je temu upirala in klicala policijo. Poskušal sem preprečiti njeno vpitje, toda bila je močna. Vdaril sem jo in je padla. Vzdignila se je in sem jo vdaril še enkrat."

Nato je Cocchi truplo potisnil skozi luknjo v podu, da je padlo v klet, kamor je takoj skočil tudi sam.

"V kleti", nadaljuje Cocchi, "sem pograbil okrogel kos lesa, s katerim sem jo trkrat vdaril za deej po glavi. Zastokala je in padla je na tla. Pograbil sem deklino telo, ki je bilo še gorko, in sem ga vrgel v jamo v kotu kleti. Najprej sem potisnil v jamo glavo in sem nato pokril truplo z zabojem. Prsti še ni bilo na trupu v času, ko sta detektiva pregledala klet."

Boji v Belgiji.

Angleži so se umaknili čez Yser. — Velik nemški naval. — Blizu belgijskega obrežja. — Odmev topov.

London, Anglija, 12. julija. — V tork ponoči so Nemci z veliko silo navallili na angleško črto severno od Nieuport ob belgijskem obrežju. Nemci so predirli angleško črto v dolžini skoro ene milje in so jih pognali preko Ysere. Najbolj daleč so prodrli 600 jardov.

V zadnjih 24 urah so Nemci obrnili svoje težke topove na angleške postojanke pri Nieuport, kar pomeni, da nameravajo Nemci prodirati proti morju. Artilerijsko streljanje je bilo tako silno, da se je v tork ob 6. uri zjutraj razločno slišalo v Londonu. Na nekaterih krajih v Londonu se je slišalo bobnenje kakor ob potresu.

Močno streljanje je imelo za posledico, da so bile porušene vse angleške utrdbe in mostovi, tako da je bilo Angležem nemogoče umakniti se preko Ysere.

Iz Berlina poročajo, da je bilo v tem okraju vjelih 1200 Angležev. Malo bolj proti jugu pri Lombaertzyde je sovražnik zavzel ne-koliko zemlja, katerega pa ni imel dolgo časa v svoji posesti, kajti Angleži so izvršili močan protinapad in so pognali Nemce iz ozemlja, katerega so malo prej zavzeli.

General Haig je simoči poročal, da je nemški ogenj ponehal, med tem ko Angleži obstrlejuje nemške postojanke.

Da so mogli Nemci doseči take uspehe, je pripisovati okolščini, da je bil velik vihar na morju in da angleške bojne ladje niso mogle poseči v boj, med tem ko so Nemci prišli izbrabiti ter so pričeli s obstrlejevanjem iz najtežjih topov, katere lahko prevažajo ob celi fronti.

Amerika in Mehika.

ZDRUŽENE DRŽAVE NISO VABILE MEHIKE V VOJNO. — ŽELE, DA OSTANE STROGO NEVTALNA. — POTREBUJE POSOJILA. — DEŽELI NAJ SE DA VEČJE POSOJILO. — AMERIŠKE LADJE SO ŠE VEDNO V MEHIŠKIH PRISTANIŠČIH.

Washington, D. C., 11. julija. — Poročila o kmalošnjem prekinjenju diplomatskih zvez med Mehiko in Nemčijo je dovedlo državni departmet od tega, da je izjavil, da to ne bo posledica nasveta od strani Združenih držav.

V uradni izjavi se trdi, da mehiška vlada ni bila nikdar naprošena, da odobri postopanje Združenih držav. Mehika je, kakor vse druge nevtralne države, prejela samo poslanico, s katero so Združene države naznanile, da so pretrgale diplomatske zveze z Nemčijo.

Jasno je bilo tudi povedano, da Združene države žele, da pride do boljših razmer med Zdr. državami in Mehiko, visoki uradniki pa so mnenja, da bo za večino bojujočih se držav največje koristi, ako južna republika ostane v tej svetovni vojni nevtralna.

Ameriški poslanik Fletcher, ki je prišel iz Mehike z namenom, da poroča Lausingu o mehiških razmerah, je povedal v državnem departmetu, da morajo Združene države imeti nekoliko pomisleka, dasiravno so se mehiške razmere znatno izboljšale.

Zlasti se mora paziti na to, da bi Mehiko v slučaju, da prekine diplomatske zveze z Nemčijo, imela priliko prositi Združene države za večje posojilo in ameriška vlada bi prevzela gotove obveznosti.

Toda oni, ki so proti temu, da bi tudi Mehika šla v boj, niso proti temu, da se Mehiki da večje posojilo; pravijo pa, da Mehika ne bi mogla dati posebne pomoči in da bi delala svojim zaveznikom samo težave zaradi svoje notranje politike.

Mehiško zunanje ministrstvo je označilo mehiško politiko kot strogo nevtralnno, v resnici pa je dežela nevtralna iz prijaznosti, ker dovoljuje ameriškim bojnim ladjam, da smejo biti v mehiških pristaniščih. Ameriške bojne ladje so v mehiških pristaniščih še iz časa Huerte, da varujejo petrolejske vrelce pri Tampico in okolici, in mehiška vlada proti temu ni protestirala.

Danes je stopil v veljavo novi Carranzov zakon o izvozu olja, od katerega je odvisna angleška mornarica.

Med Združenimi državami in Mehiko so se že dalje časa vršila pogajanja zaradi olja, kajti petrolejski operatorji so se pritožili v državnemu departmetu. Mehika vlada pa ni hotela preklicati svoje odredbe in državni departmet je svetoval oljatim gospodom, da naj plačajo takso, ki je bila določena.

Ameriški državniki so mnenja, da trgovina s petrolejem ne bo ovirana. Bati se ni treba, da bi se mehiška vlada polastila petrolejskih vrelcev, ker ima Manuel Palaez, revolucionarni vodja, večino petrolejskega ozemlja zasedenega. Palaec in oljnati mogotci pa delujejo roko v roki.

Zadnja poročila državnemu departmetu so odpravila bojazen, da nemški agitatorji še razširjajo svojo propagando. Akoravno je v Mehiki 16 brezžičnih naprav, so ameriški državniki prepričani, da se nobena postaja ne more rabiti za pošiljanje poročil v Nemčijo ali pa njenim agentom.

Lahi nimajo prostora.

Washington, D. C. 12. julija. — Italija ima milijon vojakov, ki so izvežbani in z vsem preskrbljeni ter pripravljeni za boj na katerikoli fronti razun na avstrijsko-laskem bojišču, kjer pa za nje ni prostora, kajti črta je izpolnjena in je še mnogo rezerve na razpolago. Neka zelo uplivna oseba je izjavila, da se vrše pogajanja med francoskimi, angleškimi in laškimi vojaškimi oblastmi, ki bodo našle pripravno mesto za to laško armada.

Preveč vojakov, in vendar stoji lahi še vedno pri soškem mostu.

Pošiljateljem denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo nič več denar za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izposlujemo izplačila vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasedeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pisno vojnega ujetnika ker nam stem pomagata sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSEN
28 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and address of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

For a full list of the corporation and address of above officers:
In Canada.....\$3.00
In the U. S.2.00
In the U. S.1.00
In the U. S.1.00

"GLAS NARODA" is a daily paper published every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne prištejejo.

Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi pošljejo stari naslovi.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telephone: 2876 Cortlandt.

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATION OF PUBLISHERS

Trpinčenje otrok v laških rudnikih.

Pred nekako dvajsetimi leti je v splošno znanje prišlo, da so v laških rudnikih otroci, ki so bili v tistih časih v tujih rokah, imeli zelo slabo usodo. Te otroke so uporabljali v najhujših delovnih pogojih, ki jih je bilo mogoče. Zelo malo jih je bilo, ki so se izognili temu. Večina jih je umrla v mladih letih. Tudi tisti, ki so preživel, so bili zelo slabo zdravili. Večina jih je umrla v mladih letih. Tudi tisti, ki so preživel, so bili zelo slabo zdravili.

Rossi je tudi orisal strašno trpinčenje otrok-delačev v laških rudnikih. Kakšno so bila ta trpinčenja, nam slika Rossi na sledeči način:

— Na nekem mestu, kjer smo prekoračili višino, ki loči Campobello od žvepljenih rudnikov, smo videli v daljavi nekega majhnega, rahličnega dečka, starega nekoliko deset let, ki je bežal nag preko polja, dočim mu je sledil v oddaljenosti kakih 200 metrov mož brez pokrivala, ki je divje pretil bežečemu dečku.

— To je lomilec v rudniku, — so nam rekli kmetje, — ki skuša ujeti pobeglega Caruso. Če ga ujame, ga bo odrl na meh. To so stvari, ki se dogajajo vsaki dan.

Da, take stvari se dogajajo sleherni dan, in to je najbolj surov barbarstvo, kot bi se ga v civiliziranih deželah ne smelo trpeti. Beg dečka me spominja na neki prizor iz "Uncle Tams Cabin".

Caruso so dečki v starosti od osmih do petnajst ali osemnajst let, ki morajo nositi žvepleno rudo iz globokih galerij in rovov na površino, pri čemer morajo plezati skozi ozke hodnike. Piceonieri so možje, ki lomijo s svojimi pikli rudo iz galerij. Nabavijo si enega ali več Carusov v dogovoru s starši dečkov za svoto od 100 do 150 lir, katere svote pa se ne plača v gotovini, temveč v moki in sočivju. Ker se ga je kupilo kot žival, pripada Caruso lomilec kot pravi suženj. Ne more postati prost, dokler ni vrnil imenovane svote. Ker pa za službo le par centezimov na dan, traja to suženstvo dolgo, dolgo vrsto let. Pretepa se ga, tako od strani očeta, ki ga ne more oprostiti ko od strani picconierja, ki ima svoj interes na tem, da ga izrablja čim bolj dolgo. Če pa skuša pobegniti, nastane divja, okrutna gonja, kot smo jo pravkar videli.

— Če gre le za tak beg, — je omenil neki Caruso, ki se je nahajal v našem sprejemstvu, — ne bom rekel ničesar. Najhujše pa je, če uporabljajo picconier svojo palico. Pretekli teden je bil trinajstletni Angeleddu ubit od osmih udarcev svojega gospodarja.

— Ali se tega ni aretiralo? — Teh ljudi se nikdar ne aretirajo. Kdo pa se briga za nas Caruse? Kadar se kakoga ubije, — ne bom rekel ničesar. Najhujše pa je, če uporabljajo picconier svojo palico. Pretekli teden je bil trinajstletni Angeleddu ubit od osmih udarcev svojega gospodarja.

— Kako ti je ime? — sem vprašal dečka, ki je to pripovedoval. — Filippo Tagliana iz Campobello. Star sem trinajst let. Delal sem kot Caruso pet let ter sem se sedaj dolžan svojemu gospodarju 25 lir, katerih ne bom mogel nikdar plačati.

Zelo žalostni smo odšli naprej. Krog četrte ure smo dospeli do žveplene rudnika La Mintina, kjer se je dogodila leta 1886 velika nesreča. Ubilih je bilo 142 ljudi. Carusov in picconierjev. Izrabljenih galerij se namreč nikdar ne zasije ali vsaj podpre. Veliko število galerij, ki so tvorile podzemsko jamo, je povzročilo dotični posip.

V neki kotlini smo zapazili na eni strani par peči, ker se je čisto rudo. Tupatam je bilo opaziti neke vrste zarez v zemlji. To so bili uhoji v rudnike. Pred njimi so stali popolnoma nagi dečki v starosti od devetih do štirinajstih let in tudi picconierji, vsi v toaleti očeta Adama ter le majhno čunjo preko spolov. Te skupine dečkov in odraslih niso kazale, da so Italijani, temveč črnci ali Indijanci.

Carusi nosijo na svojih telesih dobro vidne znake trpljenja, katerim so izpostavljeni. Ker se jih vzame na delo v starosti osmih do devetih let, imajo skoro brez vsake izjeme kriva ramena ter zvite, pohabljenе noge. Oči leže globoko v votlinah in sicer zaradi nezadostne hrane in čela teh otrok — pokriva s predčasnimi gubami. Postava, ki ureja delo otrok in ki določa, da se ne sme zapustiti dečka pred dovršenim dvajsetim letom, nima nobene veljave. Vsi Carusi, katerim smo izpovedali, so prišli svoje suženjsko delo v starosti osmih do devetih let. Večina teh dečkov mi je izjavila, da ne zaslužijo niti petdeset centezimov na dan in da se tega zadržka ne izplača v gotovini, temveč v najslabši moki in sicer za ceno, ki je veliko višja kot ona v sosednjih krajih.

Kadar pa skrivamo noge, — je dostavljen eden njih, — to se pravi, kadar ne moremo dosti hitro po hodniku navzgor, tedaj se nas pretepa.

— Koliko ur delate? — sem vprašal. — Ponavadi dvanaest ur zaporedoma, od štirih do štirih skozi šest dni, tekem katerih spimo tukaj. Sedmi dan pa gremo domov ter spimo tam.

— In kje spite tukaj? — Na zemlji ali tam pri jamah, — in pokazal mi je par duplin, pravih brlogov za zveri.

— Najbolj srečni, — je dostavil, — pa spijo tamkaj. In povedli so me pod neko streho, prislunjeno na neko peč. Celo pohištvo je obstajalo iz lesene deske brez vsake žimnice. Ob koncu te deske je nekaj ljudi ravno zavijalo bed. Obstajal je iz suhega kruha in čebule.

— Al ine pijete nič vina? — sem vprašal. — Vina? — so ponavljali ter se presenečeni ozirali vame. — Kdo bi nam dal vina? Če bi imeli vsaj vode. V urah, ko bi morali spati, moramo napraviti dolgo pot, da si preskrbimo nekaj vode.

— Koliko potov z dna rudnika napravijo vsaki dan s svojim bremenom? — sem vprašal enega izmed Carusov. — 25 potov za 27 soldov gorin dol skozi rov, ki je dolg nad sto metrov.

Krog nas so se zbrali drugi dečki, vsi uničena bitja radi prenapornega dela ter oviranja telesne ga razvoja; prave slike sestrada-nih sužnjev.

Kakor hitro so čuli, da se informiramo glede njih usode, so navlekli nase par raztrganih čunj, se nam približali ter pripovedovali, kako se postopa z njimi. Bil je to prizor, ki je trgal človeku srce. Eden teh nesrečnikov je imel zelo inteligentne oči ter odgovarjal na vsa stavljenja vprašala z veliko naglie ter prisotnostjo duha. Večina dečkov pa je bila otopela vsled trpljenja ter imela ugasel, mrk pogled.

Dopisi.

Trestle, Pa.

Poročno dovoljenje sta zela 9. julija rojak Anton Oblak, star 21 let, doma iz vasi Trebje nad Skofjo Loko, in gospodična Frančiška Oblak, rojena v Zdrženih državah, stara 16 let. Njeni starši so doma iz Gorenje vasi nad Skofjo Loko. Čestitamo!

Poročevalec.

Willard, Wis.

Bilo je že več dopisov od tukaj in rojaki po širni Ameriki jih lahko obrnejo na dobro ali slabo, kakor jih znajo brati. Ni pa moj namen kritizirati in odgovarjati na dopise, ampak kaj nam manjka; tega nisem bral v nobenem dopisu. Nam ne manjka ne mraza, ne vročine in ne dela, nam je manjkalo združenja v Farmers Union; in to je zdaj ustanovljeno.

Čast rojakom, kateri so se na prvi poziv odzvali ter pripomogli k ustanovitvi. Kateri pa niso imeli časa, bodo imeli priložnost vstopiti pri prihodnji seji. Naznamilo se vam bo v tem listu in ustmeno, ker bolje je za nas, ako smo vsi v uniji. Kateri se hoče dati pravi vpisati, se lahko zgledajo pri tajniku John Jordanu, ali pa pri sledečih: John Musich, Joe Godec, Luka Gabrovec; vsi mu dajejo radevolne nasvete.

Prihodnja seja se vrši, kakor hitro imamo potrebne papirje iz Madisona, glavnega mesta države Wisconsin. Rojaki, pristopite, dokler je vstopnina prosta!

Pozdrav vsem rojakom po širni Ameriki, Glasu Naroda in naši mladini uniji pa veliko uspeha.

Frank Schwartz.

Prerokovanja lorda Byrona.

Napoleonovo prerokovanje, da bo Evropa v petdesetih letih kazaska ali pa republikanska, se sicer ni izpolnilo v določenem času, vendar pa ve vsak poznavalec zgodovine in tekočih dogodkov, da se to prerokovanje počasi izpolnjuje, in sicer v smislu demokratizacije celega sveta in ne v smislu porusenja, kar je stisnil Napoleon v eno samo besedo "Kozak".

Je pa še neko drugo prerokovanje, ki je prvenstveno sheno in katero je izrekel sovratnih Napoleon, mož sijajnega genija, ljubitelj prostosti in človečnosti. V svoj dnevnik je zapisal lord Byron dne 13. januarja 1821 naslednje besede:

"Oblasti hočejo vojno z narodom. Spoznanje je gotovo, — naj bi bilo tako, — da bodo kmalu poraženi. Časi kraljev hitro minevajo. Krvi bo prelile kot vode in solza kot rose. Narod pa bo de končno zmagal. Ne bom živel, da vidim to, — a vidim to vnaprej."

Starodavno ime za prave pesnike je bilo ono preroka in njegova možnost je temeljila v nemem, kar se je nazivalo z različnimi imeni. Če pa pustimo na stran vsa ugibanja glede prerokskih možnosti, je vsem poznavalcem poezij lorda Byrona znano, da je ta pesnik veliko razmišljal o sijajnih kraljestvih in državah Grške in Rima ter to navdušenje za staro klasično dobo ga je kmalu privedlo do tega, da je žrtvoval svoje življenje za prostost Grške.

Njegova prerokovanja pa so se sedaj do polovice izpolnila, kajti v zadnjih treh letih je v resnici bilo prelite krvi kot vode in solza kot rose.

Razven te prikazni velike katastrofe pa je videl pesnik še nadalje svet v obliki, kot bo po končani vojni. Videl je v naprej dan, ko bo narod končno triumfal.

Glede dobesedne izpolnitve prerokovanja glede časov kraljev, ki hitro izginjajo, se je treba le ozreti v Evropo in po splošnem svetu. Brazilija, Kitajska, Mehika so že davno odkavile svoje cesarje in dasiravno dviga monarhizem na Kitajskem zopet svoje glavo, je kaj malo verjetno, da bi se mogla Mandžinska dinastija vzdržati na dolgo na prestolu.

Glede Evrope mora biti človek že natančno poučen o vseh dogodkih, da ve, kje se mudita črnogorski in srbski kralji. Belgijski kralj Albert zasluži sicer svoje mesto, a on se še vedno nahaja v boju, da dobi nazaj svoj prestol in kraljestvo. Grškega kralja Konstantina se je prisililo, da je zamenjal svoj prestol z nekim gradom v Švici, in prejšnji ear in samoderžev vseh Rusov je jetnik v palci, ki ni več njegova. Ruska revolucija se prilagodi kaj izvrstno psihologiji sedanjih dogodkov in to, kar imenuje Turgenjev, veliki Rus, "počasni in ritmični napredek sveta", je nekaj tako občudovanja vrednega, da si človek ne more misliti, da bi bilo to, kar se je zgodilo v Rusiji, le začasna faza v njeni zgodovini.

Če razmišljamo o razmerah v Evropi, se nam kažejo še drugi znaki propadanja cesarstev in kraljestev. Razven če so v veliki zmoti politični preroki današnjih dni, bo španski kralj kaj kmalu sledil portugalskemu in isto se govori tudi o Šarki ter Norveški, ki obeta kmalu postati republika.

V splošnem pa se lahko reče, da so se izpolnila vsa prerokovanja lorda Byrona, in sicer v današnji Evropi. Veliki centralni zavezništva pa bodo morda v najkrajšem času šli isto pot, ki jim jo je pokazala Rusija.

Nazadovanje porodov v Nemčiji.

"New York Medical Record" poroča, da so odgovorni nemški krogi vzemirjeni vsled nazadovanja porodov v času, odkar traja sedanja vojna. V 26 nemških mestih, ki imajo nad 200.000 prebivalcev, je zaznamovani nazadovanje do 38 odstotkov v primeri z letom 1914.

Vlada naslednje razvoj tega problema ter se glasi, da se bodo kmalu uzakonilo določbe, kojih namen bo ustaviti še nadaljnje padanje števila porodov ter obenem zmanjšati umrljivost med dojenčki in otroci, ki je haje sedaj izvanredno velika.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašeni pobirati darobnino za dnevnik "Glas Naroda". Narodnina za "Glas Naroda" je za celo leto \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt leta \$1.00. Veak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel in jih roja kom priporočamo.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin. Denver, Colo.: Louis Andošek in Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik. Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Germ, Frank Janesh in A. Kochevar. Salida, Colo. in okolica: Louis Costello.

Somerset, Colo.: Math. Karmely. Clinton, Ind.: Lambert Bolskar. Indianapolis, Ind.: Alois Rudman. Aurora, Ill.: Martin Jurkas in Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Jos. Bostič, Jos. Bilab in Frank Jurjovec. Depeu, Ill. in okolica: A. Mežnar. Joliet, Ill.: Frank Bambach, Anton Bambach, Frank Laurich, A. Oberstar in John Zaletel.

La Salle, Ill.: Matija Komp. Livingston, Ill.: Mih. Citar. Nekoma, Ill. in okolica: Math. Galshek.

North Chicago, Ill. in okolica: Anton Kopal in Frank Ogrin. So. Chicago, Ill.: Frank Černa. Springfield, Ill.: Matija Barbort. Waukegan, Ill. in okolica: Math. Ogrin in Frank Petkovšek.

Cherokee, Kans.: Frank Režnik. Kalamazoo, Kans.: Joe Knaefic. Franklin, Kans.: Frank Leskovec. Frontenac, Kans. in okolica: Boh. Firm in Frank Kerna.

Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller. Mineral, Kans.: Frank Augstina. Elmo, Kans.: Mike Pencil. Kitzmiller, Md. in okolica: Frank Vodopivec.

Baltic, Mich.: M. D. Likovich. Calumet, Mich. in okolica: M. V. Koba, Martin Rade in Pavel Shalta. Detroit, Mich.: Jos. Glanich. Marquette, Mich. in okolica: Jos. Kotzian.

Chisholm, Minn.: Frank Gović, Jak. Petrich in K. Zgonc. Ely, Minn. in okolica: Ivan Gomle. Jos. J. Peschel, Anton Poljanec in Louis M. Perokic.

Evadale, Minn.: Louis Gović in Juri Kotze. Gilbert, Minn. in okolica: L. Vasil. Hibbing, Minn.: Ivan Ponic. Kitzville, Minn. in okolica: Jos. Adamich.

McIntosh, Minn. in okolica: Fr. Boje. New Paltz, Minn.: John Jerina. Sartell, Minn. in okolica: F. Triller. Virginia, Minn.: Frank Hrovatich. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

East Haven, Mont. in okolica: Frank Petrich. Elko, Mont.: Gregor Zobe. Great Falls, Mont.: Math. Ulrich. Roundup, Mont.: Tomas Paulin. Dawson, N. Mex.: Mike Krivic.

Gowanda, N. Y.: Karl Steralic. Little Falls, N. Y.: Frank Gregoric in Josip Fur. Rochester, N. Y. in okolica: Jos. Kerna.

Bridgeport, O.: Frank Hecavar. Collinwood, O.: Math. Slapnik in John Malovrh. Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob Debevc, Chas. Karlinger, J. Marindic, Frank Meh, John Prostor in Jakob Remlik.

Lorain, O. in okolica: Frank Ansel, Louis Balant in J. Kumše. Niles, O.: Frank Kogovšek. Youngstown, O.: Anton Elkelj. Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Miley.

Allegheny, Pa.: M. Klarich. Ambridge, Pa.: Frank Jakše. Besemer, Pa.: Louis Hribar. Broughton, Pa. in okolica: Anton Ipavec.

Burdine, Pa. in okolica: John Demar. Canonsburg, Pa.: John Koklich. Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočvar, Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk, Vid Rovanič in Jos. Turk.

Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anton Kozoglov. Dunlo, Pa. in okolica: Joseph Šuhor. Export, Pa.: Louis Supančič in Fr. Trebata.

Forest City, Pa.: Mat. Kamin, Frank Leben in K. Zalar. Farrell, Pa.: Anton Valentinčič. Greensburg, Pa. in okolica: Frank Novak.

Če prav solnce sije.

Noga negovana z PEDISINOM se mu samo posmejuje. Ako rabite PEDISIN za noge potem sme biti solnce še tako vroče, lahko delate v najhujši vročini, in noge ne bodo nič čutille. Vaša noga se mu bo posmejovala.

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni sedež v ELY, MINNESOTA.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 482 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGOBELO, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-
tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode
oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Jednota posluje po "National Fraternal Congress"
lestvici.

V blagajni ima nad \$200,000.00 (dvesto tisoč dolarjev).

Bolniških podpor, poškodnin, odpravnin in smrtnin je že
izplačala nad \$1,220,000.00 (Miljon, dvesto dvajset tisoč
dolarjev).

Jednota zavaruje za \$250.00, \$500.00, \$1,000.00 in \$1,500.00
smrtnine, ter no \$1.00 in \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bol-
nik si je svest, da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih
naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve
novih. Društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljnja pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

Iz urada glavnega tajnika.

Ases. štev. 228.

1. julija 1917.

Poročilo umrlih članov in članic za mesec julij 1917.

Umrli brat JOHN TURKOVICH, cert. 18239, član društva Sv.
Andreja, štev. 84, Trinidad, Colo. — Umrli dne 27. aprila 1917. —
Vzrok smrti: eksplozija v premogokopu. — Zavarovan je bil za
\$1,000. — Pristopil k Jednoti 10. oktobra 1915.

Umrli brat JOHN POSH, cert. 2285, član društva sv. Janeza
Krstnika, štev. 37, Cleveland, Ohio. — Umrli dne 5. maja 1917. —
Vzrok smrti: jetika. — Zavarovan je bil za \$1,000. — Pristopil k Jed-
noti 29. julija 1902.

Umrli brat FRANK GODEC, cert. 17091, član društva Sv. Bar-
bare štev. 47, Aspen, Colo. — Umrli dne 17. maja 1917. — Vzrok
smrti: Vbit v premogokopu. — Zavarovan je bil za \$1,000. — Pristopil
k Jednoti 29. oktobra 1913.

Umrli brat JOSEPH ANSICK, cert. 10207, član društva Sv. Jur-
ja, štev. 22, So. Chicago, Ill. — Umrli dne 15. maja 1917. — Vzrok
smrti: jetika. — Zavarovan je bil za \$1,000. — Pristopil k Jednoti 11.
maja 1908.

Umrli brat JURIJ AHČIN, cert. 13264, član društva sv. Jane-
za Krstnika, štev. 71, Collinwood, Ohio. — Umrli dne 29. aprila 1917. —
Vzrok smrti: Vnetje notranjega uštrja. — Zavarovan je bil za
\$1,000. — Pristopil k Jednoti 12. junija 1910.

Umrli brat DANIEL RADOVICH, cert. 14128, član društva sv.
Jožefa, štev. 86, Midvale, Utah. — Umrli dne 30. maja 1917. — Vz-
rok smrti: Mrtvoud. — Zavarovan je bil za \$1,000. — Pristopil k
Jednoti 11. marca 1911.

Umrli brat FRANK MELE, cert. 4513, član društva sv. Cirila
in Metoda, štev. 16, Johnstown, Pa. — Umrli dne 1. aprila 1917. —
Vzrok smrti: srčna kap. — Zavarovan je bil za \$500.00. — Pristo-
pil k Jednoti 27. januarja 1906.

Umrli brat FRANK KRESE, cert. 1014, član društva sv. Jože-
fa štev. 12, Pittsburgh, Penna. — Umrli dne 10. junija 1917. — Vz-
rok smrti: pljučnica. — Zavarovan je bil za \$1,000. — Pristopil k
Jednoti 27. decembra 1900.

Umrli sestra FRANČIŠKA ZAJC, cert. 13460, članica društva
sv. Jožefa, štev. 45, Indianapolis, Ind. — Umrli dne 6. junija 1917. —
Vzrok smrti: jetika. — Zavarovana je bila za \$500.00. — Pristopila
k Jednoti 31. julija 1910.

Meseca junija je bilo izplačano kakor sledi:	
Za smrtnino članov(ie)	\$8,000.00
Za bolniško podporo	3,810.81
Za operacije	300.00

Skupaj	12,110.81
--------	-----------

Z bratskim ozdravom
Jos. Pishler, gl. tajnik.

000

Člani in članice, zanimajte se za Glasilo! Objavite v
Glasilu svoje predloge in nasvete.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH.

Sv. Cirila in Metoda, štev. 1, Ely, Minn.

Pristopil John Erchul 90, 19126, 1000, 27.
Suspendirani: Anton Košir 87, 17345, 1000, 26; John Mate 81,
16324, 1000, 31; Frank Zgone 63, 1518, 1000, 35; Mary Zgone 70, 9957,
500, 36.

Sv. Srce Jezusa, štev. 2, Ely, Minn.

Prestopil k društvu sv. Barbare štev. 3 La Salle, Ill. Anton Turk
92, 14892, 1000, 20;
Prestopil k društvu sv. Alojzija štev. 123 Ironton, Ill. Alois Ka-
lan, 91, 18110, 500, 24.
Suspendiran: Matija Dremelj 1864, 384, 1000, 38.

Sv. Barbara, štev. 3, La Salle, Ill.

Zopet sprejet: John Perše, 76, 18476, 500, 39.

Sv. Barbara, štev. 4, Federal, Pa.

Pristopila: Helena Luzar, 1900, 19131, 250, 17.

Sv. Barbara, štev. 5, Soudan, Minn.

Pristopil: Jack Stephan 01, 19116, 1000, 16.

Sv. Jožefa, štev. 12, Pittsburgh, Pa.

Zopet sprejeti: Anton Simončič 78, 1050, 1000, 25; Marija Ger-
mek 64, 8406, 500, 42; Terezija Simončič 78, 9955, 500, 28.
Umrli: Frank Krese 67, 1014, 1000, 33.

Sv. Petra in Pavla, štev. 15, Pueblo, Colo.

Suspendiran: Tomaž Starcevič 87, 18082, 1000, 28.

Sv. Cirila in Metoda, štev. 16, Johnstown, Pa.

Suspendirani: Joseph Bavdek 63, 117, 1000, 38; Ivan Jeraša 86,
17217, 1000, 27; Anton Gabrenja 88, 18803, 250, 29; Ivana Bavdek
62, 7957, 500, 16.
Odstopil: Jakob Znidaršič 83, 17133, 500, 30.

Sv. Alojzija, štev. 18, Rock Springs, Wyo.

Zopet sprejet: Mike Karndy 75, 14107, 1000, 36.
Prestopila k društvu sv. Janeza Krstnika, štev. 37, Cleveland,
Ohio: Frank Hafnar 76, 6907, 1000, 31; Mary Hafnar 81, 8669, 500,
26.

Sv. Alojzija, štev. 19, So. Lorain, Ohio.

Pristopil: Frank Serazin 83, 19132, 500, 34.

Sv. Jožefa, štev. 20, Gilbert, Minn.

Zopet sprejeti: Jakob Jiglovski 69, 2570, 1000, 35; Jožega Ji-
glovski 68, 8773, 500, 38.
Suspendirani: Jos. Spienagel 79, 554, 1000, 22; Jernej Malo-
vrh 82, 13194, 500, 18; Marija Spienagel 83, 9148, 500, 23.

Sv. Ime Jezusa, štev. 25, Eveleth, Minn.

Pristopil: Andrej Sertič 96, 1917, 1000, 21.

Sv. Štefana, štev. 26, Pittsburgh, Pa.

Pristopili: John Zbašnik 86, 19114, 1500, 31; Mary Smerdel 90,
19143, 500, 27.
Suspendiran: John Novak 92, 18860, 500, 25.

Sv. Mihaela, štev. 27, Diamondville, Wyo.

Odstopila: Frank Hlačun 84, 13577, 1000, 26; Angela Hlačun 96
17039, 1000, 17.
Prestopil k društvu Marija Danica štev. 28 Sublet, Wyo. Mihael
Tavčar 73, 6908, 1000, 34.

Sv. Marija Danica, štev. 28, Sublet, Wyo.

Suspendirani: Matt Zagar 66, 1897, 500, 36; Kancelina Zagar, 63
1995, 500, 43.

Sv. Jožefa, štev. 30, Chisholm, Minn.

Zopet sprejeti: Frank Hran 81, 17155 1000, 22; Josip Gornik 90,
7367, 1000, 17.
Suspendirani: Rudolf Čampa 88, 10163, 1000, 21; Andre Gerži-
na 76, 6121, 1000, 30; Frank Pucelj 81, 7572, 1000, 27; Jonh Stando-
har 85, 16761, 1000, 28; Ferd. Veselj 94, 17153, 1000, 19; Domenik
Zobec 90, 7369, 1000, 17; John Lovshin 72, 207, 1000, 26; Anton Mah-
ne 87, 6122, 1000, 19; Terezija Lovshin 74, 8002, 500, 32.

Sv. Alojzija, štev. 31, Braddock, Pa.

Pristopili: John Stipanich 95, 19133, 1000, 22; John Sankovich
94, 19134, 500, 23; John Krašovec 74, 4623, 1000, 43.
Suspendirani: Josip Mosetich 85, 7110, 1000, 22; Aleš Oman 76,
2051, 1000, 26; Mosetich Marija 86, 9147, 500, 21.

Sv. Alojzija, štev. 36, Conemaugh, Pa.

Pristopili: John Sukfca 86, 19142 500, 31; Matevž Krebelj 76,
9141, 1000, 41; Martin Runko 87, 19140, 500, 30.

Sv. Janeza Krstnika štev. 37, Cleveland, Ohio.

Pristopil: John Meden 83, 19135, 1000, 34.
Prestopil k društvu sv. Alojzija štev. 36 Conemaugh, Pa.: Jacob
Stopar 84, 7302, 1000, 23;
Prestopil k društvu sv. Jurja štev. 49 Kansas City, Kans. Ludo-
vik Gruđen 92, 14060, 1000, 19.
Umrli: John Posch 60, 2285, 1000, 57.

Sv. Barbara, štev. 39, Roslyn, Wash.

Pristopili: Louis Fak 91, 19145, 1500, 26; John Briški Or, 19146,
1000, 16.

Sv. Mihaela, štev. 40, Claridge, Pa.

Pristopil: Anton Hren 1901, 19147, 500, 16.
Prestopil k društvu sv. Pavla štev. 116 Delmont, Pa.: Frank Zu-
pančič 96, 15897, 500, 1;
Prestopil k društvu sv. Reš. Telesa štev. 77, Greensbur, Pa.: Jo-
sip Kotnik 70, 16982, 1000, 4.
Suspendirani: Paul Mič 75, 5628, 1000, 3; Manda Mič 85, 9544,
500, 2.

Sv. Jožefa, štev. 41, Palestina, Ohio.

Pristopila: Amalija Dagarin 93, 19127, 1000, 19.
Suspendiran: Jacob Čornilagar 1870, 11780, 500, 39.

Sv. Alojzija, štev. 43, East Helena, Mont.

Suspendirani: Martin Oreškovich 82, 14242, 1000, 29; Joka Ore-
škovich 86, 14246, 1000, 25.
Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika štev. 37, Cleveland, O.:
Frank Tegelj 88, 10742, 1000, 21.
Prestopila k društvu sv. Martina štev. 105 Butte, Mont.: Joe Le-
onard 83, 15873, 1000, 29; Jozefa Leonard 87, 15874, 1000, 25.

Sv. Jožefa, štev. 45, Indianapolis, Ind.

Pristopili: Frank Fon, 79, 19122, 1000, 38; Josip Turk 91, 19124
500, 26; Jozefina Fon 85, 19123, 1000, 32; Veronika Beraniseh 96,
19121, 1000, 21.
Premenile zavarovalnino iz 500 na \$100 Marija Mervar 90, 12439
1000, 27; Marija Turk 89, 18267, 1000, 30.
Premenil zavarovalnino iz 500 na \$1000 Joseph Mervar 80, 12437,
1000, 39.
Umrli: Frančiška Zaje 88, 13460, 500, 22.

Sv. Jurija, štev. 49, Kansas City, Kans.

Pristopil: Anton Simonich 93, 19148, 1000, 24.

Sv. Petra, štev. 50, Brooklyn, N. Y.

Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika štev. 37 Cleveland, O.:
John Švigelj 85, 18212, 1000.
Pristopil: Rev. Kazimir Zakrajšek 78, 19128, 500, 39.

Sv. Jožefa, štev. 53, Little Falls, N. Y.

Pristopili: Ana Korče 91, 19129, 500, 26; Frank Goršak 68, 19149
250, 50.
Prestopil k društvu sv. Roka štev. 94 Waukegan, Ill. Frank Lo-
vrin 97, 17067, 1000, 16.

Sv. Frančiška, štev. 54, Hibbing, Minn.

Zopet sprejet: Rudolf Kure 85, 17071, 1000, 28.
Premenil zavarovalnino iz \$1000 na \$500 Vinko Marinič 79,
14504, 500, 32.

Sv. Rok, štev. 55, Uniontown, Pa.

Pristopil: Stefan Jurinich 95, 19125, 500, 22.

Sv. Alojzija, štev. 57, Export, Pa.

Prestopil k društvu sv. Alojzija štev. 36 Conemaugh, Pa.: Ma-
tevez Kogovšek 92, 12816, 500, 18.

Sv. Barbare, štev. 60, Chisholm, Minn.

Suspendiran: John Germek 85, 17108, 1000, 28.

Sv. Petra in Pavla, štev. 66, Joliet, Ill.

Premenil zavarovalnino iz \$500 na \$1000 Frank Hren 95, 18580,
1000, 22.

Isus Prijatelj Malenih, štev. 68, Monessen, Pa.

Suspendirani: Pavlič Tomo 88, 16372, 1000, 25; Car Tomo 82,
14078, 1000, 30.

"Zvon", štev. 70, Chicago, Ill.

Suspendiran: Frank Cunk 90, 16277, 500, 23.
Črtan: Filip Pink 87, 14868, 1000, 24.

Sv. Janeza Krstnika, štev. 75, Cannonsburg, Pa.

Suspendiran: Frank Goršin 90, 14520, 1000, 21.

Sv. Rejnega Telesa, štev. 77, Greensburg, Pa.

Zopet sprejet: Martin Mikovich 75, 16995, 1000, 38.
Prestopil k društvu Sv. Štefana štev. 26 Pittsburgh, Pa.: Lubo
Mirgalovich 82, 17830, 1000, 26.
Suspendirani: Frank Prišček 90, 18538, 500, 27; Peter Ozenich
86, 17072, 1000, 27.

Sv. Alojzija, štev. 78, Salida, Colo.

Zopet sprejeti: Frank Podlogar 89, 10010, 1000, 19; Joe Miklie
87, 13745, 1000, 23.

Sv. Jerneja, štev. 81, Aurora, Ill.

Pristopili: Frank Zagar 85, 19119, 1000, 32; Frank Stefanich 92
19118, 500, 25; Jos. Oberman 88, 19136, 1000, 28.
Suspendiran: John Marshic 89, 18558, 500, 27.

Sv. Jožefa, štev. 85, Aurora, Minn.

Suspendirani: Leopold Perušek 94, 16198, 1000, 19; John Tan-
ko 92, 10965, 1000, 21; Mike Grošelj 92, 16487, 1000, 21; Frank Der-
gane 75, 694, 1000, 24; John Bradač 76, 9917, 1000, 32; Mike Klobu-
čar 83, 10769, 1000, 25; Johana Bradač 81, 9952 500, 25; Ana Der-
gane 76, 8221, 500, 30.

Sv. Mihaela, štev. 88, Roundup, Mont.

Pristopili: Matia Turk 93, 19151, 500, 24; John Smilanic 82, 1915
500, 35.

Sv. Jožefa, štev. 89, Gowanda, N. Y.

Pristopil: John Sternad 87, 19137, 250, 30.
Prestopil k društvu sv. Petra in Pavla štev. 66, Joliet, Ill. Frank
Hren 95, 18580, 500, 21.

"Orel", štev. 90, New York, N. Y.

Pristopil: Jernej Učakar 94, 19152, 500, 23.
Suspendiran: Frank Zaje 81, 18667, 500, 35.

Sv. Frančiška, štev. 99, Moon Run, Pa.

Zopet sprejeti: Louis Jurčić 90, 13623, 500, 20; Jacob Ambro-
zich 88, 13620, 1000, 22; Mary Goršen 85, 9106, 500, 22.

Sv. M. Vnebovzetja, štev. 103, Collinwood, O.

Suspendirane: Jozefa Mustar 77, 14189, 500, 34; Rosa Picel 94,
17384, 500, 20; Antonia Fidel 93, 18907, 1000, 24.

Sv. Martina, štev. 105, Butte, Mont.

Pristopil: John Gradišek 89, 19120, 500, 28.
Suspendiran: Jožef Košir 87, 10783, 1000, 21.

Sv. Janeza Krstnika, štev. 106, Davis, W. Va.

Zopet sprejet: Jožef Jakšetič 82, 17862, 500, 35.

"Duhovski Slovan", štev. 107, Duluth, Minn.

Prestopil k društvu "Jugoslovan" štev. 104, Chicago, Ill. Josip
Košak 74, 13577, 1000, 36; Mary Kajak 75, 14422, 500, 36.

Naznanila.

Slovensko podporno društvo
"Orel" št. 90 JSKJ v New Yorku
priredi letni **PIKNIK** v nedeljo
dne 22. julija v prostorih "Hotel
zum grünen Wald" v Maspethu,
L. I. Natančnejši vsopred priob-
čimo pravčasno in tukajšnjih slo-
venskih listih.

Naznanjamo tudi, da je upra-
vičen vsak član ali članica dru-
štva "Orel" v slučaju bolezni raz-
nim bolniške podpore \$

Sv. Frančiška, št. 110, McKinley, Minn.
Pristopil: Jozef Omerzel 74, 19138, 1000, 43.
Premeni zavarovalnico iz \$1000 na \$1500 Tony Ravnohrib 76, 11486, 1500, 41.

Sv. Jurija, št. 111, Leadville, Colo.
Pristopil: Josip Shray 91, 19130, 1500, 26.
Zopet sprejeti: Anton Korošec 75, 16581, 1000, 38; John Gornik 75, 15280, 1000, 37; Mary Gornik 82, 15279, 1000, 30.

"Slovenec", št. 114, Ely, Minn.
Zopet sprejeti: Matt. Dejak 88, 18065, 1000, 17; John Kral 92, 17776, 500, 22; John Petric 87, 17486, 500, 26; Jacob Glinšek 94, 17869, 500, 20; John Skufca 99, 18137, 1500, 16.
Suspendiran: John Milkovich 88, 17483, 1000, 25.

Društvo sv. Treh Kraljev, št. 121, Dodson, Md.
Pristopila: Frančiška Intihar 83, 19139, 500, 34.
Suspendiran: Ignac Hazjak 95, 18338, 1000, 27.

Društvo sv. Frančiška, št. 122, Homer City, Pa.
Črtan: Geo. Jurkovich 84, 18976, 1000, 34.

Sv. Alojzija, št. 123, Ironton, Minn.
Prestopil k društvu sv. Frančiška št. 110 McKinley, Minn.: Jos. Kariš 82, 18867, 1000, 35.

Joseph Pishler, glavni tajnik.
OPOMBA: Poleg članovega imena navedene številke značijo: Prva leto rojstva, druga certifikatno številko, tretja zavarovalno svoto, četrta razred.

Doživljaji amer. milijonarja.

Samuel Slater je brat glavnega ter z Ano Aimee Roosmale Nephlastnika Slater Mills v Websteru. Povedala mu je, da je h. Mass. Pred dvema desetletji, ko je korakal Sam Slater skozi eno velikih predelav, v kateri je bilo zaposlenih več kot 1200 deklet, je zapazil med njimi deklico, ki se je na čuden način razlikovala od svojih tovarišic. Prišel je iz njene priprave, govoril pozneje z njeno materjo, vzel nato deklico iz tovarne, vzgojil in pozneje poročil. Kmalu nato pa je deklica iz predelavice dosegla, da se je proglasila njenega moža blazniti in spravi v neki sanatorij. Nato se je ona ločila od njega. Pozneje se je Slaterja posrečilo pohabiti iz azila ter poiskati zavetja v Evropi, kjer naj bi bil varen pred nadaljnjim zasedovanjem. Na istem pamiku, ki ga je ponosel preko Atlantika in iz rok paznikov v azilu, se je spoznal z neko žensko, s katero se je pozneje poročil v Londonu. Bogati tvorničar se je nekaj časa pozneje ločil tudi od svoje druge žene, ker je prišla slednja v Monte Carlo razmerje z nekim mladim Angležem.

Po teh dveh skušnjah se je Slater izogibal ženski spol. Njegova edina zabava je bila godba. Ker pa ni znal igrati nobenega instrumenta, si je nabavil več finih fonografov. Govorilo se je o njem, da ima najbolj popolno zbirko vseh plošč v celi Evropi. Včasih se je zaprl v svoje sobe v veliki hiši na Avenue d'Iona v Parizu ter pustil igrati fonograf noč in dan. Pri tem ni zavlačil nobene hrane ter se krepčal le s sempatan s požirkom žganja.

Malo predno je izbruhnila vojna, je prišel Slater na kratke obiske v Združene države. Tukaj je najel nekoga šoferja, Švicarja, po imenu Andrej Biseaye. Vpliv tega človeka na Slaterja je bil odločilen in neposreden. Najprej je bil šofer, pozneje streljaj in končno tovariš v edini prijatelj samotarskega milijonarja. Vodil je celo gospodinjstvo, naročeval živila, plačeval račune ter polagoma spravil milijonarja na stalno podrejenega človeka.

Malo po izbruhu vojne se je Slater baje izprehajal nekoga dne po Rue de la Paix v Parizu. Ustavil se je pred neko prodajalno nakitov ter obduoval lep de mantni lavalier. Stopil je v prodajalno ter vprašal za ceno.

— Dvajset tisoč frankov, — je rekel Slater.

— Ne, nočem kupiti, — je odvrnil Slater. — Hotel sem le videti, koliko stane. Zame nima nobenega pomena, ker nimam nikogar, da mu ga podarim. Če bi mi pokazala ta lavalier kaka lepa prodajalka, bi ga kupil ter ga podaril njej.

— Vrnite se semkaj jutri ob isti uri in najljepša deklica v Parizu bo čakala na vas, — je rekel Slater.

Ko se je vrnil Slater domov, je seveda povedal svojem prijatelju celo stvar ter mu naznanil, da pojde prihodnji dan na določeni prostor. Šofer je nasprotoval ter izjavljal, da je vse to le trik zlatarja, ki se hoče izobiti nakla. Slater pa je vstrajal pri svojem sklepu ter je prošil prijatelja, naj ga spremlja.

Naslednji dan se je sestel Slater

Barreau danim poveljem ter pričel navijati fonograf.

Po preteku nekaj časa se je Slater naveličal kričati in godba ga je tudi nekoliko potolažila. Nato je pričel pokušati vina ter osredotočil konečno svojo pozornost na steklenico žganja.

Prihodnji dan sta se prikazala Biseaye in Ana ter prinesla Slaterjevo čekno knjižico in pero. Zahtevala sta od njega, da podpiše ček v znesku 10,000 frankov. Slater je to odklonil ter zahteval, da se ga oprostijo. Nato ga je Biseaye udaril ter pobil na tla.

Ko je tako ležal na tleh ter prošeče dvigal roki proti hišini, naj mu pomaga, ga je ona brenila in odšla. Slater je nato ček podpisal.

Hranilo se ga je redno in njegovi učitelji so kmalu našli, da je priklonen podvojiti zalogo žganja na dan, ko so želeli novih podpisov.

Tako je poteklo šest mesecev in Biseaye ter Ana sta nato odpotovala v Škaterjevem avtomobilu. Odšla sta v Toulouse, kjer sta se poročila. Deset dni sta ostala tam na ženitovanjskem potovanju, kar pa je postalo za oba usodno. Barreau se je namreč v njih odstopnosti naveličal straženja ter se sprijaznil s svojim varovancem. K temu je veliko pripomoglo žganje, kojega ni bil vajen. Pri svojih obiskih v bližini vasi je vedno govoril o svojem varovancu in ga daniel kot špijona. Kmalu je govorila o tem cela okolica in glavni predmet pogovora je bil jetnik na gradu Des Bouchets.

Na povratku s potovanja sta se Biseaye in žena oglašala pri lastniku gradu ter ga obvestila, da nameravata v kratkem zapustiti to okolico. Lastnik gradu pa je izjavil, da se mora prej prepričati, v kakem stanju se nahaja sedaj grad in ona dva sta ga povabila, naj odide z njima.

Avtomobil z novoporočencema in lastnikom gradu je ravno zavil skozi velika vrata, ko se je pojavil na mestu policijski komisar iz Saint Remis-en-Roulat v spremstvu dveh orožnikov. Hotel se je namreč prepričati, kaj je resnice na govorici glede "špijona", ki je krožila po okolici.

— V imenu postavbe zahtevam pravico preiskati grad! — je rekel komisar.

Ana je prebledela, dočim je ohranil Biseaye prisotnost duha in dal dovoljenje. Povedel je uradnika in gospodarja skozi celi grad ter so šli skozi vse hleve in gospodarska poslopja, izvzemši oni mali blev za krave, ki je bil deloma skrit med drevjem.

— Oprostite, — je rekel komisar. — Vidim, da ni nikogar tukaj.

V trenutku pa, ko je izgovoril te besede, je bilo slišati zvočne neke znane pesmi, prihajajoče iz smeri one male stajne. Ana je padla nezavestna na tla, dočim je ukazal komisar Biseayu, naj ga povede v smeri, odkoder so prihajali zvoki.

Ko so se bližali vratom hleva, je zapazil komisar, kako je potegnil Biseaye iz žepa neki predmet ter ga vrgel proč. Pobral ga je in našel, da je bil predmet omotana steklenica, vsebujoča nevaren strup. Nato pa je stopila cela družba v hlev.

Slater je sedel na robu svojega lesenega ležišča, umazan, nepočešen ter kosmat in obločen v raztrgano obleko. Na vratu je nosil velik usnat ovratnik za pse in na ovratnik je bila pritrjena težka jeklena veriga; na drugem koncu je bila pritrjena na močen hrastov steber.

— Da, precej neprijetno je bilo biti privezan na tak način, — je rekel Slater pozneje, ko je opisoval svoje doživljanje. — Najhujše pa je bilo, da je Barreau polomil skoro vse moje plošče, ko se je igral z njimi. Le pomislite, skozi tri mesece sem imel na razpolago le pet različnih plošč. Kajne, to je bila velika mučnica!

Prosperiteta Japonake.

Družina Sumitomo, ki je lastnica Sumitomo banke ter številnih velikih bakrenih rudnikov na Japonskem, je razdelila med svoje v službenice \$2,000,000. Tudi druge japonske industrije uspevajo in Toyo Kasen parniki napravijo 150 tisoč čistega dobička pri vsakem potovanju iz Honkonga v San Francisco. Nippon Yusen družba, ki dobiva vladno podporo, je napravila v zadnji polovici preteklega leta 48 odstotkov dobička ter se je raditnega predlagala, naj se ustavi vladna podpora.

Danica.

— Malomestni prizori. —

V Taboru, malem slovenskem mestu, je zavlada med mladim, moztvečnim in moztvepotrebim ter sploh med samujočim ženskim svetom velika razburjenost. Stara prijateljstva, ki so vezala razne Cirile, Olge, Milice, Jelke, Ivanke itd. že od otroških ali vsaj od institutskih in samostanskih let sem, so se razrušila kar čez noč v nič ter se nekdaj izpremenila celo v smrtna sovraštva. Nečuvne tajnosti so postale obče; neusmišljeno so raznašale bivše posestne med strmeči in krohotači se svet druga o drugi najintimnejše grehe in največje skrivnosti; prenehala je vsaka brezobzirnost in se začel tih, a tem strašnejši ženski boj na vsej progi.

Mirko Pivec, širokopleč, a vitek mož modrih oči in temnih, kodrastih las in takistobojnih pomasnih brk, se je naselil baš pred mesecem v Taboru. Preko levega hica se mu je vlekla tja do ušesa ozka brazgotina, katero je dobil baje v dvoboju radi neke gospičce. To je delalo mladega kavalirja v očeh nekaterikov, zlasti pa med ženskim, sila zanimivega. In kdo bi se šudil temu! Odkar pametujejo, se še ni meril noben Taborčan s sabljo ali samokresom, kvečim skrivaj s krepelcem ali kamnom.

Ta inteligentni in zanimivi mož je postal torej hote ali nehoti povod vsej razburjenosti med tabor-skim nežnim spolom. Na glavnem trgu, ond, kjer stanuje evet taborske gospode, t. j. župan s svojo mnogoglavno rodbino, vdovec notar s hčerko, kodrolaso Justino, stari komisar in koncipijent, mladi zdravnik in sloki stotnik v pokoj, — v tej imenitni sosesčini se je nastanil tudi Mirko Pivec.

V prvem nadstropju županove hiše si je najel štiri sobe, s seboj pa je pripeljal toliko pohištva, da so je morali spraviti nekaj celo tja gor pod streho.

Početkom so pričakovali Taborčani, da se pripelje za Pivcem tudi soproga. Obeno pa je bilo iznenadenje, ko se je razvedelo, da je še samec ter da bo sam stanoval v svojem elegantnem in razkošnem stanovanju. Čemu toliko pohištva, čemu pohaja rajše v gostilno, dočim bi imel lahko ob strani dražestne ženske najkrajše dneve!

Komisar, kateri je predsedal že precej večerov s Pivcem pri "Veselem Kranju" ob kupi dolenjskega cvčka, ki je baje tako zdrav za njegov slabo prebavljajoči želodec, je vprašal nekč Piveca:

— Zakaj ste vendar še samec? — V letih moči ter vroče krvi je zakon najdivnejši raj! Glejte mene, kakor sem star, hotel bi se zopet oženiti, da nimam odraslih otrok. Ej, kako prijetno in dobro sem živel s svojo ranjko! Kako zdrav je bil tedaj moj želodec!

— Saj se nikamor ne mudi, gospod komisar! — se je zasmejal Pivec. — Predno ne prekoram tri desetih, ni sile! Sicer pa imam še očeta, na katerega se moram ozirati.

— Ne razumem vas, zakaj bi se zato ne oženili? — je silil dalje zvedavi komisar. — Pomislite vendar, da je mladost, ki tako naglo izgubava, edini čas, v katerem more človek uživati vso srečo življenja in osrečevati v polni meri še druge!

— Da, da, — mu je pritrdil Pivec ter sukal z obema rokama svoje dolge brke. — Ali moj oče je čudak. Nobena ženska mu ni dovolj dobra zame! Menda se je sam z mojo materjo, — katere, žal, nisem nikdar poznal, jako varal... No, meni je vseeno; zdi se mi, da se uživa življenje v samstvu še lažje in bolje!

Tlesnil je z jezikom in namežnil komisarju, češ: v tem imam že dosti izkušnje!

Komisar pa se ni dal ostražiti. Zgovorno mu je začel naštevati taborske gospičce, hvalil to in ono, našteval vrline in čednosti vsake posebej, cenil njeno gnotno stran ter vedno poudarjal, da si je tudi sam izbral v Taboru svojo rajnico, česar mu ni bilo nikdar žal.

— In slednjič me zabite! — je pristavil prepričevalno in navdušeno, — da so taborska dekleta znana po vsej Kranjski radi svoje poštenosti in zvestobe!

Pivec je zabaval mešetarjenje gostobesednega komisarja, zato mu ni ugovarjal, ampak semsterjka pripomnil kaj, češ: ta je res lepa in ona še precej pitna. Da bi se pa ni katerokoli vsaj neke-

hko vzela, tega na žalost komisarjevo, ki je bil znan spreten posredovalec mladih zakonov, ni kazal.

Posledica tega razgovora pa je bila, da je klepetavi komisar že naslednje jutro pravil v svoji pisarni o svobodi bogatega Piveca. Pripovedoval je na dolgo in široko, da je Pivec očee velepremožen kupec na Štirskem, ki pa kmalu poproda svojo hišo, žago in ostala gospodarska poslopja z vsem svetom vred ter se preseli v Tabor, kjer prične v družbi s sinom veliko kupčije z lesom. Nakupil je že nekaj lepih gozdov in skoro začne staviti velikanosno parno žago ond na bregu Save. Vzrok, da se je naselil baš v Taboru, je ugodna železniška zveza, bližina gozdov, nekaj pa tudi lepota taborske okolice ter blagostanje ljudstva.

— Na moje vero! — se je bahal komisar, — njegove razmere so mi popolnoma znane. Pivec je olikan in nadarjen dečko, prebrisana glava. Vidi se mu, da se je na duojaki tehnički nekaj učil. Srečna, katera ga dobi!

Komisarjevi pisarji pa so povedali to vest svojim sestram, materam, tetam itd. in še isti dan je bilo razbohamo po vsem mestecu, da je Pivec jako premožen, da prične kmalu obširno kupčijo in da še nima neveste.

Že takoj početkom je vzbujal vedno po največji modi oblečeni Pivec s svojo brazgotino na levem licu in s svojim samozvestnim kretanjem občno zanimanje med žensstvom; sedaj pa se je začelo pravečito tekmovanje med njimi, katera naveže nase elegantnega kupca.

In kdo bi se šudil temu tekmovanju? V Taboru je bilo jedva pet davkarskih in sodnih pristavov ter praktikantov, postaren notarski kandidat, koncipijent, finančni respicijent, dva učitelja, nekaj stariških vdovcev, dva, trije trgovski pomočniki, ki so bili še nezenežati; vse ostalo moštvo je bilo za taborske deve, ki so bile seve, kakor povsod drugod, sila zakonazeljne, vsaj začasno izgubljeno.

Kakor ose zrega sadja so se lotili Pivec očette, ki so imeli doma po dvoje, troje hčerk: Kjerkoli mogoče so vrinili v njegovo družbo, lahkali se mu, pili z njim bratovščino navzile svojim simvltasem, ga izvabljali domov ter ga ond prepuščali spretnejšim jezikom svojih žensk, ki so obisnavale Piveca z najslajšimi pokloni ter ga pitale z najboljšo kavo in čokolado. Gospičce hčerk pa so kazale v svojih toaletah največjo eleganco, razbijale po glasovirih in mačle svoja grla, samo da bi tem hitreje zamamile lepega Mirka... Celu brezimna ljubavna pisesema in šopke evetice je dobival Pivec od svojih tihih žestik, katere pa so v svoji ženski premetenosti vedno uravnavale vso reč tako, da je njihov vzor kmalu izvedel pravo ime svojih prijateljic.

Pivec je početkom nepopisno zabaval ta malomestna preprosto in vsiljivost. Kmalu pa je postal istinito ponosen, da se mu odkrito in očitno ponuja toliko hrepečih src. Vendar se še nikakor ne misli navezati na kako žensko biče. Da, žaliti ter zabavati se je bil vedno pripravljen; saj to je poskušal in okužal že v svojih akademskih letih z dokajšnjim uspehom. V svoji lahkotnosti je pričel sedaj s to, sedaj z ono, toliko časa, da je spoznal do dna svojo ljubico ter se docela poučil o domačih, zlasti o gnotnih razmerah taborskih deklet.

Tako se je zgodilo bledikasti, vranjelaši Breznikovi Milki, katera ga je hotela pridobiti z dragocnimi krili dunajske mode, kojih pa njen oče, bivši zavarovalni agent in loterist, ni mogel z ničemer plačati. Pivec je kmalu izvedel, da se peteroglava Breznikova družina živi od mlade od stararine starikeve hiše in od malih dohodkov najstarejše hčere, učiteljice.

Takisto se je spekla Strnadova Tilka, majhno, široko dekle, bujnih oblik in vedno mozolastega obraza, ki je bila vsako leto parkrat zaročena, — tako je vsaj pravil njen brat, krčmar, — a je še do danes ostala devica.

Niš boljša usoda je doletela Fratikove Olge, hčerk ranocelnika, katera se je smatrala radi svojega "solovega" petja ter nosljajočega nenčurenja za umjnetje in gnetenje gospičce v Taboru. No, ljudje je radi njenega strupenega jonska in ogromnega nosa — (ki baje a vremenom oteka ali pa se razplakuje ter služi kot amoniakom) bi se pa ni katerokoli vsaj neke-

trpeti, dokler ni odšla nekam za "bono".

Enako srečo so delile tudi kokeeta Devetakova Regina, vedno se smehljajoča, a duševno skrajno omejena Podlipnikova Julija, naivna institutka Klobučarjeva Zalika itd. Nobena ni našla milosti v Pivečevih očeh: ta se mu je zdela prebedasta, ona predomišljava, tretja predobna, četrta prebujna itd. Bilo mu je povsod pač le za šalo; da bi mislil na žene, morale bi imeti po navodu očetovem predvsem več — novcev!

Jelenčevi so imeli na glavnem trgu bogato urejeno prodajalnice za suknjo in belino, ki je bila v mestu najbolj obiskovana. Stara Jelenčevka je bila dosti prebrisana gospa; umela je zlasti napraviti okoličanskim kmetom in kmeticam ubirati pravo struno. Dajala jim je marsikdaj blago tudi na upanje; seveda je pozneje tem več naračunila, pa se je i sama pri tem čisto zaračunila.

Mešanom je stregla navadno domača hčerka Danica. Tudi pri največjem opravilu najukusnejše oblečena, je bila seve bolj nakit prodajalnice; delo pa je opravljal trgovski pomočnik.

Danica je bila devojka nežnega života, rožno nadahnjena obraza z malimi, a sila živimi očmi. Izobrazila se je v nekem ljubljanskem zavodu. Značilna pa je bila Daničina dražestna šegavost in prikupljiva živahnost bodisi v govorjenju, bodisi v kretanju. Naliki poskočni veverici je brzela za prodajalno mizo, nasmihala se koketno kupčevalec in čebjlala z njimi, da sami niso vedeli, kdaj in kako se napravi kup. Danica je imela pač navzile svoji prikupljivi zunanosti pravo pravečito židovsko naravo, od katere je imela prodajalna največje dobičke. V istini je bila Danica spekulativna kokeeta.

No, umela je dobro zatajevati svojo naravo. Njen obrazek je bil nabran navidezno vedno v najslajše gube, njeno govorjenje je bilo vsedkar ljubezivo ter vse njeno vedenje sama prijaznost in nesebičnost. S svojim vseskozi finim občevanjem in z ličnim kretanjem je imponovala splošno malomestanom, kateri so jo stavili svojim okornejšim hčerkam naravnost za vzor. Vendar baš njeno odlikovanje pred drugimi je bilo tudi vzrok, da ni imela med tovarišicami skoro nobene odkritostne in istinite prijateljice; vse so jo zavidale, nekatere celo sovražile kakor svojo najhujšo tekmovalko.

Ker je imela Danica nekoliko igralske nadarjenosti in največjo izbiro modnih kril, so jo porabili večkrat radi v taborski narodni čitalnici pri gledaliških predstavah, in to tem rajši, ker je bilo znano, da se Jelenčevka s svojo

Danico prerada "postavi" in zato tudi — "za narodno stvar" — kaj trjuje.

In zgodilo se je, da je zašel tudi Pivec v Jelenčevu prodajalnico, hoteč si kupiti kos suknja za nove pantalone. Postregla mu je Danica, čebjlala z njim celo uro in — vidi šmet, kaj ga je zmotilo! — takoj naslednje jutro ji je pisal, da bi se rad seznanil z njeno rodbino.

Danica je bila praktično dekle. Takoj je pokazala Pivčevu pismo svoji materi, ta pa tlesnila ob dlani ter široki obraz ji je zagorel kakor binkoštna potonika.

"To je prava možnost zate! Tega pa ne smeš odsluviti!" Tako je dejala.

Še tisti teden se je razvedelo, da se je Pivec zaročil z ono Danico, katera sicer više napram gospodom tako možko svoj nos in ki je do tedaj prezirala vse poklone in ljubezivosti najrazličnejših kaljublencev. Kakor bi dregnil v osje gnezdo, je zašumelo po vsem mestu, da je premagano Pivčevu sree, katerega ni mogla do tedaj raniti nobena Amorjeva puščica. Razburjenost v ženskem taboru je priklopela do vrhunca in sikali so njihovi jeziki ter se složili vsi v skupno obiranje in opravljanje mladih dveh zaročencev.

Vranjelasa Breznikova Milka in dolgonosa Fratikova Olga, ki sta si nekdanj radi Piveca zaprisegli dosmrtno sovraštvo, sta sedeli vsled tega dogodka zopet kakor najboljši prijateljci pri Klobučarjevi Zaliki. Kokeeta Devetakova Regina, katera je bila do zadnjega časa najboljša družica Daničina, je bila že ond.

(Dalje prihodnjič).

PATRIJOT!

Stric Sam išče
500 PEKOV
100 KUHOV
25 MESARJEV

za hraniti U. S. vojsko
SLUŽITE SVOJI DRŽAVI,
KJER JI MORETE NAJBO-
LJE.

Peki, kuhi in mesarji se
iščejo, da služijo Z. D. v svoji
obiti.

Vam ni potrebno vednati se
ali opravljati vojaške dolžno-
sti razen svojega posla.
Ako znate peči ali kuhati,
Stric Sam vas hoče — če pa
ne znate peči ali kuhati vas bo
pa Stric Sam naučil.

VPIŠITE SE DANES!
STOPITE V ČASTNE VRSTE
za časa vojne.

STAROST 18 DO 45 LET

Plača pekovi \$33 do \$44 na mesec
plača kuhom \$38 na mesec
plača mesarjem \$36 na mesec

Urad rekrutacije:
vagal 39th Street in 6th Ave.,
New York.

MOŽJE VSAKE STAROSTI

AKO NISTE močni kot bi morali biti,
AKO NISTE zmorni kot bi morali biti
AKO SE ČUTITE utrujenega, slabotnega, izrabljenega
JUVITO TABLET ZA NEMOČNE
vam bodo gotovo pomagale, kakor so tisočerm drugim. Pošljite danes 1 dolar za eno škatljo ali 5 dolarjev za 6 škatelj ter si vrnite in okrepite moči, energije, krepost in zmoglost svoje mladosti.

Naslov: **JUVITO LABORATORY,** Pittsburgh, Pa.

South Hill Branch 5. **PIŠITE ZA BREZPLAČNO KNJIŽICO.**

456 Chestnut St., **CONEMAUGH, PA.**

Kadar je tako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regaljo, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, veržice, privevke, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uprahuje Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Če niste več vrst pošiljamo brezplačno. Pišite ponj.

Dr. Strnad.

Ob oknu čedne predmestne hiše v Ljubljani sedi dekle. Prisojila bi ji osemnajst let.

V naročju ji leži zvezek pisma, v rokah pa drži fotografirano sliko. Nepremično zre v to sliko, ki jo kaže lepša, vitkega moža.

Njene kakor spominčice plave oči upirajo se z nepopisno milino, z neko gniljivo zamaknjenostjo v njo, okoli ust pa jej igra ljubeč, srečen nasmehek.

— Janko, li slutiš, kako te ljubim? Tvoja, večno vsa tvoja!

Tako šepetaje njena usta, ki se hipno približajo fotografiji ter jo poljubijo. Nakrat se jej stemni jasno čelo:

— Zakaj tako dolgo molčiš, Janko?... Že tri pisma sem ti pisala, a ne odgovoriš, in tolažiti se moram s tvojimi starimi listi!

Kako čudna, zmedena — nekako nervozna je ta poslednja pisma! Moj Bog, tako sem nemirna, — skrbi me mučijo, dasi ne vem zakaj! — Si li bolan? — O Bog, ne hoti tega, saj molim vsak dan za Tebi za svojega miljenca! — Danes je že deseti dan, da sem brez obvestila... In vendar si mi obljubil, da mi pišeš vsak dan! — Solze jej zalije oči.

Hitro vstane, zloži zopet pisma ter spravi sliko.

— Čemu jokam? — se vpraša nevoljna. — Kako sem otroška! Sam mi je pravil, da je zdrav in trden, da ni bil še nikdar bolan. Bolan ni! — Sem fi v skrbeh radi njegove zvestobe? — Oh, ne, ne... kako razžaljen bi bil, ko bi vedel, da se mi je sploh porodila taka misel! Ne, zaupam mu, saj mi piše vedno, da hrepeni po uri, ki naju zveže za življenje. — Kako bova srečna!

Nasloni se tik okna, zapre oči ter se zamisli; blažen nasmehek se razlije po njenem nežnem obrazku, saj se vidi že soprogo poleg njega, črnolasega, ponosnega — Janka!

Kako je že dejal, ko jo je poljubil v slovo?

— Samo še šest mesecev, Rezika, potem pa... — Oh, potem... potem! — — Rezika, dve pismi!

V sobo stopi gospa dolgega obraza, mileplavih oči suhljate postave.

— Seda boš menda mirna, ej, ti zaljubljenka!

Smeje ji izroči pismi.

Hlastno odpre Rezika prvo pismo, ki je njegovo:

— Revez, toliko ima opravka... zdelo se mi je! — de tiho. Ko pa prečita drugo, prebledi, krčevito ihtenje ji prodre iz prsi in preko sohe hite se zgrudi glasno plakaje ob postelji...

— Moj Bog, kaj se je zgodilo? — vzkligne gospa preplašena. — Rezika, dobro moje dete čuj me in ne joči!

A Rezika je ni čula.

Glasno plakanje je stresalo njeno telo ki se je vilo na tleh kot v najhujših krčih. Gospa se je sklonila preko nje ter objemla hčer, dvignila jo. Smrtno bled je bil hčerkin obraz in okoli ust ji je legla neka tuja poteza, — izraz obupanke.

Ovivi obe roki okoli materinih ramen, je skrla svoj objokani obraz na njenih prsih ter ihtela:

— Oh, mamica, mamica! Zapuščena, pozabljena... druga v njegovem srečju — oh, mamica, — umrjem, umrjem! —

— Doktor Strnad?... Pozabil, zapustil tebe, ayojo javno zaročenko! Saj ni mogoče, ni mogoče! — v divji boleši jo je objela mati in, položivši svojo sivo glavo na njene kodre, nenadoma se sama brkila zahtela.

Tako sta stali in plakati sree na sree — mati in hči.

S solzami pa se je počasi izgubljala njuna vznemirjenost in obupnost. Razklenili sta roki.

— Citaj! — je dejala Rezika ter sedla na stolec ob oknu; zdelo pa se ji je, da ne more ni misliti ni čutiti več.

Mati pa je čitala tiho za se:

Draga prijateljica!

Morda ni prav, da Ti pišem, a čutim, da je sedaj moja dolžnost obvestiti Te brez prikrivanja o onem, kar moraš vedeti.

Tvoja žalost in bolest bi bila pozneje gotovo še hujša.

Rezika, ne vstraši se preveč; — bodi trdna in ponosna, kakoršna si bila tedaj, ko sva še skupno hodili v šolo! Ali boš, dragica?

Pa — moli k sv. Devici za moč in tolažbo!

V Porečah ob Vrhnem jezernu v neki vili se je nastanila neka biva igralka Marta Sch... ki

meša že več mesecev glave vsemu celovškemu mlajšemu moštvo. — Marta je rafinirana koketa in — ljubiteljica vseh — tudi za ženskost nedostojnih — sportov.

Tvoj zaročenec je postal strasten čestilec njen in Marta ga baje izmaje vse legije svojih oboževalcev najbolj odlikuje. Uverjena sem, da ne ljubi doktorja, kakor sploh nobenega, kajti ljubezni ta ženska niti ne more poznati!

Dr. Strank je njen stalni spremljevalec na sprehodih, v čolnu, na konju, na biciklu, na lovih, v koncertih. Povsod in vedno je — pri nji.

Moj bratranec, ki je, kakor veš, nadporočnik pri domobranstvih, mi je povedal vse to.

Tako torej — Ravnaj sedaj, kakor veš in znaš, a ponižuj se — nikari! —

Zdravstvuj!

Poljubljaj Te tvoja

Angela.

P. S. — Še enkrat prosim, nikar preveč ne žaluj. Pozdrav g. mami!

Drugo pismo pa se je glasilo: Ljubljena Rezika!

Oprost, da Ti ne morem več in redneje pisati!

Opravila imam čez glavo, svoboden nisem nikoli; celo Tvojih listov nimam časa čitati. Zato — oprost!

Pozdrav g. mami in Tebi!

Globoko je vzdihnila mati in poljubivši hčerko na čelo, tiho dela:

— Ti ubogo, ubogo dete!

II.

Bilo je nekako pred dvema letoma.

V odlični ljubljanski rodbini so praznovali zaroko domače hčerke z nekim profesorjem. Poleg sorodnikov je bilo povabljenih nekaj najboljših prijateljev in prijateljic zaročencev. Med temi je bila tudi doktorica vdova Račičeva z Reziko in tedanjim drd. medic. Janko Strnad.

Po večerji z brezkončnimi nagovori in proslavljanji zaročencev in njunih roditeljev so priredili mlajši gostje v salonu ples.

In tedaj sta se seznanila mladi mediciner in še mlajša Rezika.

Prikratk je bila takrat Rezika v večji tuji družbi, saj je bila komaj leto dni doma izven samostana.

Po smrti očetovi, ki je bil o krajini zdravnik in ki ni zapustil svojega ničesar razen dobrega imena, je šla Račičeva po hčerko, da bi se ji ženo tolažila ob nadomestljivosti izgubi.

Skromno je živela ob pokojni, ob dohodkih male podedovane glavnice in nekoliko denarnih ostale svoje dote. Vso svojo ljubezen pa je prenesla na hčerko in sina Vladka, ki je začel obiskovati realko.

Kot razsodna žena je vedela, da more otrokoma jedino s primerno izomiko omogočiti v bodočnosti dbr življenje. Učila je torej Reziko gospodinjstva navajala je v šivanju, kuhi in vsem, česar rabi vrla gospodinja in mati.

Sina pa je resno priganjala k učenju.

Ker je bila Rezikina odgoja v samostanu in doma pobožna in resna, sta se razvili v njej zlasti dve čednosti: blagosrečna zaupljivost in odkritosrečna priprostost.

Njena duša je bila še otroška, njeno srce prazno vsake strasti.

Dom in cerkva sta bila torišče njenih misli in čutov; ugajati Bogu in razveseliti svojo mamico — to je bila njena edina želja.

Tudi nocoj bi ne bila prišla v družbo da je ni skoro prisilila — srečna zaročenka, njena najboljša prijateljica iz samostanskih let.

Kakor lilija med vrtnicami se je pojavila nečna Rezika mej varšicami; tako priprsta, tako prikupljiva ni bila nobena.

Je li čudno, da je je opazil tudi drd. Strnad? —

Strnad je bil tak, kakoršna je večina mladeničev 19. stoletja, ki so iz boljših, imovitih rodbin. —

Lehkomiseln in domisljaj, površno in izobražen, ki je pa znal govoriti v visokih, gladkih frazah o vsem in vsakem, misleč na resnost življenja le tedaj, kadar je izginila iz žepa zadnja krona.

Narava ga je vrhu tega obdarila še z elegantno, vitko zunanjostjo, črnimi brki in kodri, pa velikimi, temnimi očmi.

Svoja mladeniška leta je užil Strnad na Duplju v polni meri.

Kot vesel in zabaven družabnik je bil dobrodošel in vabljen povsod.

Tako se je sukal danes v par-

fumovanem budoarju živahne v-dovice, — naslednji dan je bil eleganten plesorednik akademiskega plesu pri Ronacherju, — malo dni zatem pa se je sukal sam na kakem najbolj razupitem kostumnem kmetiskem balu dunajskih predmestij.

Povsod je bil "cel mož" in na pravem mestu. Življenje je užival — rekel bi — z veliko žlico; ni si odrekal nobenega užitka ter poznal vsako zabavo.

Naveličal pa se je nazadnje vsega in postal torej "pameten".

(Dalje prihodnjije).

Kulturna zgodovina piva.

Pivo je stara nemška pijača, katero je zasledovati daleč nazaj v zgodovini. Sprva se je pripravljalo in varilo pivo v vsakem gospodinjstvu zase ter ni bilo vsled tega varjenje piva skozi stoletja nikakoli obrt, obstoječa sama zase.

Iz tega vzroka tudi ni najti v srednjem veku med takozvanimi cunfi rokodelcev nikakih pivovarjev ter je nastalo še pozneje v številnih krajih pravno vprašanje, če je smatrati pivovarje za trgovce ali rokodelce. Ko pa se je pivovarska obrt vedno bolj in bolj širila, je bilo še vedno najti hiše, v katerih se je samostojno varilo pivo ali pa dobavljalo pivovarju surovine za varjenje kot se daje žito v mlin.

Obstoja samostojnega pivovarja se omenja iz leta 1220 v Konstanzi ter leta 1280 v Frankfurtu. Od tega časa naprej se je pričelo v povikani meri zavzitati pivo poleg vina in kmalu nato se omenja kot nekaj samoposredne umevnega veliko število gostiln, v katerih se je točilo pivo. Kmalu pa se ljudje niso več zadovoljili z domačinimi pivji ter se je pričelo uvajati tudi tuja piva. Dočim se je varilo v pričetku pivo iz pšenice in ovsu, se je v sredi 14. stoletja pričelo splošno uporabljati hmelj in jemen.

Leta 1435 je bilo v Frankfurtu že sedem pivovaren. Šestdeset let pozneje jih je bilo že osemnajst in te pivovarne so tudi obem na drobno točile pivo. Nekateri teh pivovarjev pa se niso pečali le s proizvodnjem in točenjem piva, temveč so izvrševali poleg tega še druga rokodelstva. Iz tega se da sklepati, da ni bilo varjenje piva toliko dobičkonosno, da bi redilo dotičnega moža.

Na sejnih v Frankfurtu je igrala trgovina s pivji veliko ulogo. Inozemski trgovci so prodajali tuja piva in od časa do časa je dobil kak tudi trgovec celo dovoljenje, da sme točiti svoje pivo od sejna do sejna. Tako dovoljenje je pomenjalo veliko prednost, kajti točenje piva se je dovoljevalo le takim prebivalcem, ki so bili že nad leto dni v dotičnem mestu. Duhovništvo, ki je vedno zelo hitro vedelo, kaj nese denar ter tudi samo kaj rado pije, se je z veliko vnamo posvetilo pivovarstvu in kmalu so nastale pivovarne v dominikanskih in karmeliških samostanih v Frankfurtu.

Pivo se je razširilo tudi po krajih, kjer se je pridelovalo veliko dobrega vina, kar je razvidno iz številnih popisov pojedini, pri katerih se je poleg vina vedno tudi točilo pivo. Tuje pivo, katero se je uvajalo v Frankfurt na ladjah, je bilo nekoliko dražje kot domače, a kljub temu še vedno za polovico cenejše kot pa vino.

Varjenje piva je bilo podvrženo že zgodaj kontroli od strani oblasti. Ko so pričeli dajati pivovarji v pivo med, se je vprašalo zdravniške, če je to škodljivo zdravju, a učenec Eskulapa so to zanikali in tozadevni običaj se je ohranil.

Kje je štrajkar?

London, Anglija, 8. julija. — Iz Berlina prihaja uradno poročilo, ki pravi, da so našli samo dve razpočeni bombi. Šest bombe se je razletelo in pobilo nekaj oken v neki vasi 25 milj od Essena.

Bombe so padle tudi na vas Specher, Ehrang in Oberemmel, kjer je bil ubit nek otrok. V Neunkirchen je bil ubit nek mož; v Diedenhofenu je bila ubita družina, obstoječa iz treh oseb. V Treves je bil zažig franciskanski samostan. Letalec, ki je bombardiral Treves, je moral prileti na Saar.

Napad na Essen.

Francoski letalec je bombardiral Kruppove tovarne. — Štirje letalci. — Eden se ni vrnil.

Veliki vojni stan francoske armade, 8. julija. — Najdružnejši zračni polet nad Kruppove tovarne v Essenu je popisal sergent Maxime Gallois poročevalcu Assoc. Press. Na vzlic obstreljevanju je dvakrat križal mejo, letel nad nemškimi mesti in je bombardiral največjo nemško tovarno za to-pove.

Ves polet je trajal 7 ur in drz-nemu letalec je bila vodnica samo luna in kompas, kajti polet je izvrševal v najtemnejših nočnih urah. O tem Gallois pripoveduje sledeče:

"Štirje izmed nas — poročnik Ardissin de Perdiguer, sergent Durand, nek drug tovariš in jaz — smo v petek, ko se je stemnilo, zapustili postajališče z namenom, da poletimo nad Essen. Po kratkem poletu smo zašli v meglo in nismo videli eden drugega. Letel sem v višini ene milje in sem plul nad Metzom in Thionville, sledil sem teku reke Mozele, ki pa mi je tudi izginila izpred oči.

Ko sem križal Ren, so baterije na me streljale; ko sem letel nad Metzom, so žarkometi obevali o-zračje. V Thionville sem slišal neko letalo, katerega sem smatral za Ardissonovo. Pozneje sem bil pri-moran, da sem moral potovati s pomočjo zvezd, lune in kompasa.

V Treves sem opazoval močno bombardiranje in sodel sem, da je bilo namenjeno mojemu tovarišu Zato sem vedel, da potujem v pravi smeri. Nisem pa videl Koblenca. Videl sem odsev lune v Renu in sem našel Bonn. Od tu do Dues-seldorfa je bilo celo morje elektri-ke, ki je naraščalo, ko sem plul da-lje proti severu.

Kolin močno razsvetljen in v Dueseldorfu sem opazil vsakovrst-ne luči: modro, rdečo in belo. Ves čas so protizračni topovi streljali za menoj in v Kolinu so bili strel-ci zelo dobri.

V bližini Essena sem videl kras-no razsvetljavo, ki je segala več-tisoč jardov na levo od Essena. — Proti jugu pa sem videl žarkome-te, ki so prihajali z tovarnem. Ko sem prišel nad Essen, sem se vzdignil za kako pokdrugo miljo. Kro-žil sem nad mestom, iskajoč pro-stor v tovarni, ki bi bil najbolj raz-svetljen. Nato sem vrgl prvo bombo.

Ko sem delo opravil, sem se o-gel drugo bombo, pozneje sem v-enakih presledkih vrgl še ostalih deset. Ne morem povedati, ako so bombe eksplodirale, upam pa, da so. Nemogoče je bilo razločiti, ako se je bomba razletela, kajti iz dim-nikov so švigali plameni.

Ko sem delo opravil, sem se o-brnil proti domu. Svojih tovarišev nisem več videl. Nazaj sem prišel po ravno istem potu kot sem šel prej in na več krajih so name stre-ljali.

Ko sem se bližal našemu postaja-lišču, nisem zaradi teme mogel na-tanko vedeti, kaj sem. Mogel sem si misliti, da sem še nad nemško-ërto in sklenil sem voziti proti zapa-du toliko časa, dokler bo kaj ga solina. Naenkrat pa sem zagledal prej dogovorjeno znamenje in pri-stal sem k tom na ravno istem mestu, na katerem sem odletel. Da-ljava, katero sem preplul znaša 466 in pol milje."

Gallois je v svojem poletu zapi-saval, nad katerim krajem je letel in ob katerem času. Zadnja njego-va pripomba je: "Essen; tukaj je."

Galloisova tovariša Ardisson in Durand sta poletela samo da Tre-ves, kjer sta izprevidela, da jima pohaja gasolin. Zato sta vse bombe vrpla na Treves, predno sta se o-brnila proti domu.

Domnevejo, da je tudi četrti le-talec poletel do Essena, pa se ni vrnil.

Zrakoplovni večaki pravijo, da bi po več sto letal prav lahko bom-bardiral razna nemška mesta, to-da francoski letalci nočejo moriti žen in otrok, kot delajo Nemci v Londonu.

London, Anglija, 8. julija. — Iz Berlina prihaja uradno poročilo, ki pravi, da so našli samo dve razpočeni bombi. Šest bombe se je razletelo in pobilo nekaj oken v neki vasi 25 milj od Essena.

Bombe so padle tudi na vas Specher, Ehrang in Oberemmel, kjer je bil ubit nek otrok. V Neunkirchen je bil ubit nek mož; v Diedenhofenu je bila ubita družina, obstoječa iz treh oseb. V Treves je bil zažig franciskanski samostan. Letalec, ki je bombardiral Treves, je moral prileti na Saar.

Ni prepozno!

Za vas se ni prekasno, da se pridružite farmerski koloniji v St. Heleni in pridelate le-po letino živeža za prihodnjo zimo. Na trg so že prišli pomladanski pridelki, kakor: pesa, repa, špinata, solata, korenje, redkvice, čebula, jagode in šparglji.

Pomisli! Če morate, da prvi večji jesenski mraz pride šele koncem novembra. To daje našim farmerjem šest mesecev več časa za delo na svojih zemljiščih. Ko poberejo en pridelek, denejo zo-pet drugega v zemljo. Ker morejo to storiti, zato je pa dobiček tudi tako velik.

Stvari, katere morejo v juniju sejati in saditi, so: fižol, paradiž-niki (tomatoes), koruza, grah in bombaž.

V juliju morete sejati: repo, kolerabo, zelje, grah, peso in irski krompir.

Ves svet zahteva živeža in zelo so v skrbeh za živež v Združenih državah za prihodnjo zimo. Ako se razumete v obdelovanju zem-lje, ne morete nikdar imeti boljše prilike kot ravno sedaj, da si pridobite nekaj zemlje in takoj pri-čnete pridelovati živež.

Napad na Essen.

Francoski letalec je bombardiral Kruppove tovarne. — Štirje letalci. — Eden se ni vrnil.

Veliki vojni stan francoske ar-made, 8. julija. — Najdružnejši zračni polet nad Kruppove tovar-ne v Essenu je popisal sergent Maxime Gallois poročevalcu Assoc. Press. Na vzlic obstreljevanju je dvakrat križal mejo, letel nad nemškimi mesti in je bombardiral največjo nemško tovarno za to-pove.

Ves polet je trajal 7 ur in dr-znemu letalec je bila vodnica samo luna in kompas, kajti polet je izvrševal v najtemnejših nočnih urah. O tem Gallois pripoveduje sledeče:

"Štirje izmed nas — poročnik Ardissin de Perdiguer, serget. Du-rand, nek drug tovariš in jaz — smo v petek, ko se je stemnilo, za-pustili postajališče z namenom, da poletimo nad Essen. Po kratkem poletu smo zašli v meglo in nismo videli eden drugega. Letel sem v višini ene milje in sem plul nad Metzom in Thionville, sledil sem teku reke Mozele, ki pa mi je tudi izginila izpred oči.

Ko sem križal Ren, so baterije na me streljale; ko sem letel nad Metzom, so žarkometi obevali o-zračje. V Thionville sem slišal neko letalo, katerega sem smatral za Ardissonovo. Pozneje sem bil pri-moran, da sem moral potovati s po-močjo zvezd, lune in kompasa.

V Treves sem opazoval močno bombardiranje in sodel sem, da je bilo namenjeno mojemu tovarišu Zato sem vedel, da potujem v pravi smeri. Nisem pa videl Koblenca. Videl sem odsev lune v Renu in sem našel Bonn. Od tu do Dues-seldorfa je bilo celo morje elektri-ke, ki je naraščalo, ko sem plul da-lje proti severu.

Kolin močno razsvetljen in v Dueseldorfu sem opazil vsakovrst-ne luči: modro, rdečo in belo. Ves čas so protizračni topovi streljali za menoj in v Kolinu so bili strel-ci zelo dobri.

V bližini Essena sem videl kras-no razsvetljavo, ki je segala več-tisoč jardov na levo od Essena. — Proti jugu pa sem videl žarkome-te, ki so prihajali z tovarnem. Ko sem prišel nad Essen, sem se vzdignil za kako pokdrugo miljo. Kro-žil sem nad mestom, iskajoč pro-stor v tovarni, ki bi bil najbolj raz-svetljen. Nato sem vrgl prvo bombo.

Ko sem delo opravil, sem se o-gel drugo bombo, pozneje sem v-enakih presledkih vrgl še ostalih deset. Ne morem povedati, ako so bombe eksplodirale, upam pa, da so. Nemogoče je bilo razločiti, ako se je bomba razletela, kajti iz dim-nikov so švigali plameni.

Ko sem delo opravil, sem se o-brnil proti domu. Svojih tovarišev nisem več videl. Nazaj sem prišel po ravno istem potu kot sem šel prej in na več krajih so name stre-ljali.

Ko sem se bližal našemu postaja-lišču, nisem zaradi teme mogel na-tanko vedeti, kaj sem. Mogel sem si misliti, da sem še nad nemško-ërto in sklenil sem voziti proti zapa-du toliko časa, dokler bo kaj ga solina. Naenkrat pa sem zagledal prej dogovorjeno znamenje in pri-stal sem k tom na ravno istem mestu, na katerem sem odletel. Da-ljava, katero sem preplul znaša 466 in pol milje."

Gallois je v svojem poletu zapi-saval, nad katerim krajem je letel in ob katerem času. Zadnja njego-va pripomba je: "Essen; tukaj je."

Galloisova tovariša Ardisson in Durand sta poletela samo da Tre-ves, kjer sta izprevidela, da jima pohaja gasolin. Zato sta vse bombe vrpla na Treves, predno sta se o-brnila proti domu.

Domnevejo, da je tudi četrti le-talec poletel do Essena, pa se ni vrnil.

Zrakoplovni večaki pravijo, da bi po več sto letal prav lahko bom-bardiral razna nemška mesta, to-da francoski letalci nočejo moriti žen in otrok, kot delajo Nemci v Londonu.

London, Anglija, 8. julija. — Iz Berlina prihaja uradno poročilo, ki pravi, da so našli samo dve razpočeni bombi. Šest bombe se je razletelo in pobilo nekaj oken v neki vasi 25 milj od Essena.

Bombe so padle tudi na vas Specher, Ehrang in Oberemmel, kjer je bil ubit nek otrok. V Neunkirchen je bil ubit nek mož; v Diedenhofenu je bila ubita družina, obstoječa iz treh oseb. V Treves je bil zažig franciskanski samostan. Letalec, ki je bombardiral Treves, je moral prileti na Saar.

Ni prepozno!

Za vas se ni prekasno, da se pridružite farmerski koloniji v St. Heleni in pridelate le-po letino živeža za prihodnjo zimo. Na trg so že prišli pomladanski pridelki, kakor: pesa, repa, špinata, solata, korenje, redkvice, čebula, jagode in šparglji.

Pomisli! Če morate, da prvi večji jesenski mraz pride šele koncem novembra. To daje našim farmerjem šest mesecev več časa za delo na svojih zemljiščih. Ko poberejo en pridelek, denejo zo-pet drugega v zemljo. Ker morejo to storiti, zato je pa dobiček tudi tako velik.

Stvari, katere morejo v juniju sejati in saditi, so: fižol, paradiž-niki (tomatoes), koruza, grah in bombaž.

V juliju morete sejati: repo, kolerabo, zelje, grah, peso in irski krompir.

Ves svet zahteva živeža in zelo so v skrbeh za živež v Združenih državah za prihodnjo zimo. Ako se razumete v obdelovanju zem-lje, ne morete nikdar imeti boljše prilike kot ravno sedaj, da si pridobite nekaj zemlje in takoj pri-čnete pridelovati živež.

Naši farmerji so ravno končali s pošiljanjem solate in dobili so lepe cene. Ravno zdaj skonejujejo razpošiljati jagode, katere so to pomlad pošiljali po nenavadno vi-soki ceni. Grah prodajajo sedaj po \$3.50 basket, pri čemur imajo polovico dobička. Ko ne bo več graha, bo krompir zrel za na trg. Sedanja cena krompirja je \$8.50 do \$10 za sod 2 in pol bušlja.

Ali si morete želiti kaj boljše-ga kot to?

Za vas je zelo primerno, zlasti ako živite na severu ali pa na za-padu, kjer je pomlad pozna in se farmerji šele pripravljajo, da bo-do obdelovali polje. Ko bode-te brali te vrstice, pa se bode-te ču-dili, koliko bi moglo biti resnice na tem, kar smo povedali. V St. Heleni je vse tako dobro, kakor smo navedli. Ali hočete imeti svo-jo farmo? Ako je temu tako, za-kaj ne vzamete prvega vlaka ter greste tja in si izberete zemljišče? Govorite s farmerji, ki so že dol-go tam in povedali vam bodo vse pogoje.

Imamo vedno svojega zastopni-ka, ki je vsak čas pripravljen iti z dvema ali več osebami, ki se za to zanimajo. Ako pa želite iti sami, ne bode-te imeli težav najti ta prostor. Tam je mnogo farmer-jev, ki bodo veseli, ako vam bodo mogli kaj pojasniti, za kar jih bode-te vprašali.

